

ವಿತ್ತೀಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್(ಶಿಕ್ಷಣ, ಯುವಜನ ಸೇವೆ, ಕ್ರೀಡೆ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ,

ಅಭಿಯಾಚನೆ ಕ್ರಮಾಂಕ 11—ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ

ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ೩೧-೩-೧೯೯೧ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೧,೪೦,೦೨,೦೦೦ ರೂ. ಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಲೇಖಾನುದಾನದಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾದ ಮೊತ್ತವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು.

ಅಭಿಯಾಚನೆ ಕ್ರಮಾಂಕ 12—ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣ

ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ೩೧-೩-೧೯೯೧ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೧,೯೭,೮೩,೧೦,೦೦೦ ರೂ. ಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೨೫,೦೦,೦೦೦ ರೂ. ಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಲೇಖಾನುದಾನದಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾದ ಮೊತ್ತವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು.

ಅಭಿಯಾಚನೆ ಕ್ರಮಾಂಕ 13—ಯುವಜನ ಸೇವೆ

ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ೩೧-೩-೧೯೯೧ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯುವಜನ ಸೇವೆಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೧೨,೭೦,೫೩,೦೦೦ ರೂ. ಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಲೇಖಾನುದಾನದಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾದ ಮೊತ್ತವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು.

ಅಭಿಯಾಚನೆ ಕ್ರಮಾಂಕ 14—ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಾಭಿವೃದ್ಧಿ

ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ೩೧-೩-೧೯೯೧ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೫,೧೬,೦೫,೦೦೦ ರೂ. ಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಲೇಖಾನುದಾನದಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾದ ಮೊತ್ತವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು.

ಅಭಿಯಾಚನೆ ಕ್ರಮಾಂಕ 15—ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ

ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ೩೧-೩-೧೯೯೧ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೪,೩೬,೬೯,೬೨,೦೦೦ ರೂ. ಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಲೇಖಾನುದಾನದಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾದ ಮೊತ್ತವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು.

ಅಭಿಯಾಚನೆ ಕ್ರಮಾಂಕ 16—ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣ

ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ೩೧-೩-೧೯೯೧ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೨,೩೪,೮೪,೫೧,೦೦೦ ರೂ. ಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಲೇಖಾನುದಾನದಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾದ ಮೊತ್ತವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು(ಮಂಡಿಸಲು) ನಾನು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಯಿತು. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಕೌಜಲಗಿ ಅವರು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದು.

† ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಹೇಮಪ್ಪ ಕೌಜಲಗಿ. (ಬೈಲಹೊಂಗಲ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಂಖಾಂತರ ಕೊಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮೊದಲು ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಗ್ರಂಥಾಲಯ - ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿ ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇವರಲ್ಲದ ಗುಡಿ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಲ್ಲದ ಶಾಲೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ನಾಣ್ಯವು ಇದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾದ 16 ಸಾವಿರ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ತುಂಬುತ್ತೇವೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ತುಂಬಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದಾಗ ಈ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ತುಂಬಲು ಅವರು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜನತಾದಳ ಸರ್ಕಾರ ಬಿದ್ದು ಹೋದ ಕಾರಣ ಅವುಗಳನ್ನು ತುಂಬಲಿಲ್ಲ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಸಹ ಈ ಯಾವುದೇ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಗವರ್ನರ್‌ರವರ ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಲಿಲ್ಲ, ಎಂದು ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೂ ಸಹ ಈ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅಥವಾ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ತುಂಬುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಇನ್ನೂವರೆಗೆ ಅವರು ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂವರೆಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್‌ಗೆ ಯಾವುದೇ ಸತೋಲೆ ಸಹ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಲು ಕಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಾಸ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ-ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬಹುದು. ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೈಲಹೊಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮಗು ಮೊಸೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ೫೦೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ೫೦೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೇ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕೋಪ್ಪ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ೩೦೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದನೇ ಇಯತ್ತೆಯಿಂದ ಏಳನೇ ಇಯತ್ತೆವರೆಗೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೇವಲ ಇಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಾತ್ರ ಕಲಿಸುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಲಾರದಂ. ಆ ವಿಷಯ ತಮಗೆ ಸಹ ಮನಗಂಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ಶಿಕ್ಷಕ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಓದಿ ಭಾಷೆ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷೂ ಕಲಿಸಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಅವನೇ ಕಲಿಸಬೇಕು.

(ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಬಸವರಾಜ ಪಾಟೀಲ್ ಆಟ್ಯೂರ್ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠವನ್ನು ಲಂಕರಿಸಿದರು) ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಾವುದೇ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಪಾಸ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶ ದಿಂದ ಬಂದಂಥವರು ಈ ರೀತಿ ಸಾಪಾಸ್ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅವರ ಗುಣಮಟ್ಟ ಅಷ್ಟೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಂತವನ್ನು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ, ಅಸಕ್ತಿವಹಿಸಿ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಿತ್ತು ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದ ಕಾರಣ, ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಸದೆ ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಈ ಸದನ ಮಂತ್ರಿಯವರೊಳಗಾಗಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತುಂಬಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ಗುತ್ತಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು, ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೋದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಗುತ್ತಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ೬೦ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಗೊಳ್ಳಿಸಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ, ೬೦ ದಿವಸಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಕಾರಣ ಕೇಳಿದರೆ. ಫೈನಾನ್ಸಿನಿಂದ ಅಪ್ರೂವಲ್ ಆದ ಕೂಡಲೇ ಇದನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದಿರಿ. ತಾವು ಒಂದು ಗಾದೆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ. “ಶಾಂತವನು ಬಾಳಿಯಾನು” ಎಂದು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ತಾಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ನೀವು ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಒಂಟಿವಾಗಿ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಮಾತ್ರ

ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇವತ್ತು ಶಾಲಾಕಟ್ಟಡಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತುಂಟು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಎನ್.ಆರ್.ಇ.ಒ. ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್‌ನವರು ೨೦ ಸಾವಿರದಿಂದ ೪೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಹಣದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದರೂ ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಿಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಮಾದ್ರನ್ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರಂಗನಾಥ್ ರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲಾಯಿತು ಎಂದು ಹೆಸರು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಶಾಲೆಗಳ ರಿಪೇರಿ ಸಲುವಾಗಿ ಸಹ ಹಣವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನಂತೆ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚತ್ ಮತ್ತೂ ೨೦ ಮಂಡಲ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ಹಂಚಿವರೆ ಒಂದೊಂದು ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಣದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ? ಆದ ಕಾರಣ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ರಿಪೇರಿ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಈ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಂಥ ಶಾಲೆಗಳೂ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಈ ಶಾಲೆಗಳ ರಿಪೇರಿಗೂ ಹಣವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪೂತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೇಕು. ಇವರು ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಇನ್‌ವೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವಂಥ ಐ.ಒ.ಎಸ್. ಮತ್ತು ಎ.ಇ.ಒ.ಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಇವರಿಗೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ಮಾಡುವಂಥ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಟೀಚರ್‌ಗಳು ಸಂಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದು ಇವರುಗಳು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಇವತ್ತು ಎ.ಇ.ಒ.ಗಳು ಮತ್ತು ಐ.ಒ.ಎಸ್.ಗಳು ಆಸ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಎ.ಇ.ಒ. ಮತ್ತು ೧-೪ ಜನ ಐ.ಒ. ಎಸ್.ಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವರುಗಳು ಉಲಕೆ ಸಂಯಾಗಿ ಅಂದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇನ್‌ವೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಟೀಚರ್‌ಗಳು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ತಿಂಡಿ ಊಟ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ಇನ್‌ವೆಕ್ಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಇವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಪ್ರತಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ನಮಗೆ ಇದನ್ನೇ ಟೀಚರ್ಸ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ಹಾಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವರು ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯವೆಂಬ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ೧೪ ಜನ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇರುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ೭ ಜನ ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದರೆ ಅವರು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರ ನೇಮಕ ಮೊದಲು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತಾವು ಡಿಡಿಒಐ ಅವರಿಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಕರೆದು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಡಿಡಿಒಐ ಇನ್‌ವೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಹಿತ ಹೇಳಬೇಕು. ತಾವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಹೋದಾಗ ಡಿಡಿಒಐ ಎ.ಇ.ಒ.ಗಳಿಗೆ ಐಒಎಸ್ ಗಳ ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆದು ಅವರಿಗೂ ಸಹಿತ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರುಗಳಿಗೆ ತಾವು ಕೂಡ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅವರುಗಳನ್ನು ಹೆದರಿಕೆಯಲ್ಲಿಡುವುದರಿಂದ, ಈ ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಧಾರಿಸಬಹುದೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ ಅಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಯಾವುದೇ ರೋಟರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಇಲವೇ ಲಯನ್ಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಹಾನ್ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಒಂದನೇ ಇಯತ್ತೆಯಿಂದ ಏಳನೇ ಇಯತ್ತೆಯವರೆಗೆ ತೆರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ, ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ತಾವು

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಪರವಾನಗಿ ಕೊಡುವಾಗ ಬಹಳ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ವಾದಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ಪರವಾನಗಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ಸ್ಥಳೀಯ ಶಾಸಕರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಸ್ಥಳೀಯ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಆಗು ಹೋಗುಗಳು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಯಾವುದು ಕೆಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತರುತ್ತದೆ. ರೋಟರಿ ಅವರು ಮತ್ತು ಲಯನ್ಸ್ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆನು ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಅನುಮತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫೀ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದ್ದರಿಂದ, ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಫೀ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡದೇ ಯಾವುದೇ ಶಾಲೆ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಾದರೆ ಅವರು ಫೀ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದರೂ ಅಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಫೀ ಇಲ್ಲದೇ ಯಾವುದೇ ಶಾಲೆ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಫೀ ಅವರು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹಿತ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ದಿವಸ ಗೋವೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಯಾರೇ ತೆರೆದರೂ ಸಹ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಫೀ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ ಕಾರಣ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್, ಆಫ್ ಟೀಚರ್ಸ್, ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅದು ತಮಗೂ ಸಹ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಆಸೆಂಬ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಟೀಚರ್ಸ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದದ್ದು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್‌ನವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಟೀಚರ್ಸ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮತ್ತು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮೆಂಟ್‌ನ ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ತಮಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ ದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಏನೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್‌ಗೆ ವಹಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಹತ್ತೋಟಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ ಮೇಲೆ ಬೇಕು, ಇದು ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಆಗುವ ಕೆಲಸ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಹಾಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್‌ಗೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್‌ನವರು ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ನೋಡಬೇಕು, ಶಿಕ್ಷಣ ನೋಡಬೇಕು, ಫಾರೆಸ್ಟ್ ನೋಡಬೇಕು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರೇ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ ಮುಖ್ಯಕಾರ್ಯದರ್ಶಿವರು ಮತ್ತು ಪೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಈ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತ್ರಾಸ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ತಾವು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಅನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ನಂತರ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ೨೦-೩೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಇಂತಹವರನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ೨೦ ವರ್ಷ ಜಾರು ಸೇವೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಂತಹವರನ್ನು ಮೊದಲು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ನಂತರ ೧೫ ವರ್ಷ ಸೇವೆ ಮಾಡಿರುವವರನ್ನು ಅದಾದ ನಂತರ ೧೦ ವರ್ಷ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದವರನ್ನು, ಅನಂತರ ೪ ವರ್ಷ ಸೇವೆಯಾದವರನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವರ್ಗಾವಣೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದತ್ತು ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗಳು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತು ನಮಗೂ ಗೊತ್ತು. ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನೂ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಎಷ್ಟೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಟೀಚರ್ ಅನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಕಳಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಎಂಬುದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಶಾಸಕರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಮೊದಲು ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಂತರ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದಾಗ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆವು ಆದರೆ ಆಗ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಹುಡುಗರಿಗೆ

ದ್ರಲ್ ಆಟದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಬಹಳವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ ಇದಕ್ಕೇನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿಚಾರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಒಂದು ಆಟದ ಮೈದಾನ. ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಪಿಟಿಟೀಚರ್. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಪಿ.ಟಿ.ಟೀಚರ್ ಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ದಡ್ಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಸವಲತ್ತು ಸಿಕ್ಕದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಆತ ದಡ್ಡನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸವಲತ್ತು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಆತನು ಆಟ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಮೊಂಡೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕೋ, ಪಾಲೆಬಾಲ್ ಆಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಪಿ.ಟಿ.ಟೀಚರ್ ಸಹ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅನ್ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ನಾಮಿನಲ್ ರೇಟ್ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ತಯಾರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಸೂತಿ, ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಅನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಡುವ ಟೀಚರ್ ಅನ್ನು ಕೂಡ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಕೊಡೆಗಳಂತೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ಅನ್‌ಸ್ಟಾರ್ಡ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಡಿ. ಎಸ್, ಯು. ಎಸ್. ರವರ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಂದಿದೆ. ಏನಂದರೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹಳ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು ಇದೆ ಎಂದು, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪಿ.ಎ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೂಡ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಅದನ್ನು ಒಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಒಂದು ಶಿಸ್ತಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇರುತ್ತದೆ.

ಏತಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ಶಾಲೆಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಿಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಿಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹುಚ್ಚು ನಮಗಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೊಂದು ಡೊನೇಷನ್, ಅಷ್ಟೊಂದು ಫೀಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಿಡಿಯಂ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಕಳುಹಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳು ಜಿನಾಗಿ ಆಗಬೇಕು, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಿಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳೂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಏನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆಗಳು ಬಹಳ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಿಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಾನ್‌ವೆಂಟ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಕನ್ನಡವುಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಟಿ.ಸಿ.ಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಹುಡುಗನ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಏನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ, ಏನ್ಯು ನಿಮ್ಮದು ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆ ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಏಕೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆದಾಗ ಟಿ.ಸಿ.ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿಯೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದೇ ರೀತಿ ಮುಂದೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಶಾಲೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆದು ಟಿ.ಸಿ.ಯನ್ನು ಕೊಡಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಾವು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಏನು ಹೇಳಿದಿರಿ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ಈ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಿಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಯೋಗ್ಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಇದು ವರೆಗೂ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀವು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಓಗಾಗಿ ಈ ಪಾಲಕರ ಮನಸ್ಸು ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಯ ಬಂದಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಈ ಧೋರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಏನಾದರೊಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಶಾಶ್ವತವೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವುಗಳಿಗೂ ಕೂಡಬೇಕು, ಮುಂದೆ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೂ ಕೂಡಬೇಕು ಇದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಗಡಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ನಿರ್ನಾಮವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯವೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸರ್ಕಾರೀ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕನ್ನಡದ ಜನರಿಗೆ, ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಾರು ಈ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತಹವರಿಗೆ ಬಹಳ ತಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸರ್ಕಾರೀ ಆದೇಶವನ್ನು ಇಷ್ಟೂ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮವರನ್ನು ಹತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪರ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕರ್ತವ್ಯ ನಮ್ಮದೂ ಇದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಹೊರಗಡೆ ಇರತಕ್ಕ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್‌ಗೋಸ್ಕರ ೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇವಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ನಿರ್ನಾಮವಾಗುವ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಕ್ಕಲಕ್ಕೋಟಿ ಮತ್ತು ಸೊಲ್ಲಾಪುರಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗಿದೆ. ಬೆಳಗಾನ ಕೆ.ಎಲ್.ಇ. ಸೊಸೈಟಿಯವರು ಸೊಲ್ಲಾಪುರ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕಲಕ್ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೂ ೫ ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಗ್ರಾಂಟ್ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದುವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ತಾವು ಅಲ್ಲಿಯ ಅಂದರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲೋ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂತೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಯವುರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರೀ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಎಂದು ಎರಡು ರೀತಿ ಇದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರೀ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೀಜನಲ್ ಇಂಟಾಲ್ಮೆನ್ಸ್ ಏನಾಗಿದೆ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಬೆಳಗಾನ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ನಾವು ಪೂಟಿಸ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಇವತ್ತು ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದಲ್ಲಿ ೧೬ ಸರ್ಕಾರದ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಬೈಲೂಂಗಲ, ಸವದತ್ತಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ೪-೫ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಿದೆ.

೧.೦೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತಾವು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೀಜನಲ್ ಇಂಟಾಲ್ಮೆನ್ಸ್ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದು ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಸಭೆಯವರಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ಸರ್ಕಾರ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ರಘುಪತಿಯವರು, ಮಾನ್ಯ ಜೀವರಾಜಅಚ್ಚರವರು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರು. ಈಗ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೀಜನಲ್ ಇಂಟಾಲ್ಮೆನ್ಸ್ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗಳ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗಳ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ರಿಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಳೆದ ೩-೪ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಟೀಚರ್ಸ್ ರಿಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗದಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಕೆಂಟ್ ಇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆನೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಎಕಾನಮಿ ಮೆಷರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಟಿಎಕಾನ ನಮಿ ಮೆಷರ್‌ನಿಂದ ಬಹಳ ತ್ರಾಸಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಕೂಡಲೇ ಟೀಚರ್ಸ್‌ನು ರಿಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಟೀಚರ್ಸ್ ರಿಕ್ರೂಟ್ ಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಟೀಚರ್ಸ್ ಅನ್ನು ರಿಕ್ರೂಟ್ ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಏಷ ಬಾರ್ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

ಇದನ್ನೂ ಕೂಡ ಸಡಿಲ ಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸೈನ್ಸ್ ಬೇಚರ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬೇಚರ್ಸ್ ಲೆಕ್ಕ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು ಇಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಬೈಲ ಹೊಂಗಲದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಬೇಚರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ 7 ಜನ ಬೇಚರ್‌ಗಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಒಬ್ಬರೇ ಮಾಸ್ತರ್ ಇದ್ದು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ಒಂದು ಇತ್ತು. ಒಬ್ಬರೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕೆಲಸಲೆಕ್ಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ನಾವು ಒಂದಿ ಸಿಲಿಬಸ್‌ಗೂ ಈಗಿನ ಸಿಲಿಬಸ್‌ಗೂ ಒಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಅದ ಕಾರಣ ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಇವತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪೋಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಇವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಫಿಲಿಪ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತೊಂದು ನ್ಯೂನತೆ ಏನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಡ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ದೂರು ಇರುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ 3-4 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಸೈಂಟ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಏನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಹಡ್ ಮಾಸ್ತರಾಗಿ ಬಡ್ತಿ ದೊರೆಯ ಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಒಹಳ ನ್ಯೂನತೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಅದೇರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಕರಾಳ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಏನೆಂದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಶಾಲೆ ತೆರೆಯುವವರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕಂದರೆ ಮೊದಲು ಶಾಲಾ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಶಾಲೆಗೂ ಗ್ರಾಂಟಿನನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಂತರ ಏಳು ವರ್ಷದವರೆಗೇದು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಯಾರು ಸಹ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಬಾರದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತಕ್ಕ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಬಿ.ಎಡ್. ಅದಂಥ ಪದವೀಧರರು ಇದ್ದರೆ, ಆ ಊರಿನವರು ಸೇರಿ ಒಂದು ಶಾಲೆ ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. 1 ವರ್ಷದ ತನಕ 2-3 ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಪಗಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಪದವೀಧರರು ಶಾಲೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. 2 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಊರ ಹಿರಿಯರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು 4 ಎಕರೆ ಜಾಗ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಶಾಲೆಗೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಏಡ್ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಆ ಶಾಲೆಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಊರ ಹಿರಿಯರು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. 2ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಏಡ್ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ದುಡಿಮೆಗೂ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 20-30 ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟು ನೌಕರಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಶಾಲೆ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು "No grant for ever" ಎಂಬ ಸ್ಕೀಂ ಪ್ರಕಾರ ಜಿ.ಒ. ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಖಾಸಗಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಟೋಪ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಎಸ್.ಸಿ.ಎಸ್.ಟಿ. ಯವರಿಗೆ 2 ವರ್ಷ. ಹಾಗೂ ಮೇಜರ್ ಕಮ್ಯುನಿಟಿಯವರಿಗೆ 3 ವರ್ಷ. ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ನಂತರ 2 ವರ್ಷ ಎಂದು ಆಯಿತು. ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಠಾಧೀಶರಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಮಠಾಧೀಶರು ಒಂದು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವಸತಿ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಟೈಪ್ ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಬಿಸಿನೆಸ್ ಟೈಪ್ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಒಳ್ಳೆಯವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಹೊಸ ನಿಯಮ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾರು ಒಳ್ಳೆಯವರಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಶಾಲೆ ತೆರೆಯಲು ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗುವ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷದ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. 2ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಒಗ್ಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬೈಲಹೊಂಗಲದ ಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲಿ 31 ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳಿವೆ. ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿ 80-90

ಮಾಡುಗರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಡಿವಿಜನ್ ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಡಿ.ಡಿ.ಒ.ಐ. ಅವರು ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಇದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಪರವಾನಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರಿಂದ ಹೊಸ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೇಕಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶ ಇದೆ, ಇಕಾನಮಿ ಮೆಷರ್ ಇದೆ. ಆದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ೪-೫ ವರ್ಷವಾದರೂ ಇಕಾನಮಿ ಮೆಷರ್ ಇದ್ದುದನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಇಕಾನಮಿ ಮೆಷರ್ ತೆಗೆದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು. ಮೊನ್ನೆ ಡಿಡಿಒಐ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೀವನ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರು ರಿಟರ್ನ್ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಕಾರಣ ಕೇಳಿದಾಗ ಇಕಾನಮಿ ಮೆಷರ್ ಇದೆ, ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎಸ್.ಸಿ.ಎಸ್.ಟಿ. ದುಂಬರನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ರೂಲ್ ಪ್ರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದು ರೂಲ್ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದು ಕೊಂಡರೂ ಇಕಾನಮಿ ಮೆಷರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಒರಿಜನಲ್ ಪ್ರಾನ್‌ಸಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಪ್ರೂವಲ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲತೆ ಆಗಿದೆ. ದಯಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಡಿವಿಜನ್ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪರವಾನಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ತೆರೆಯದೆ ಎಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಬಹಳ ಪ್ರಬಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಓಪನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಸಬಲರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಫಾರಿನ್ ರಿಟರ್ನ್. ಅವರು ಕಾಯಿದೆ ಓದಿ ಈ ಕಾಯಿದೆ ಪ್ರಕಾರ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಟ್ಟರು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಅದಾಗಿನಿಂದ ಕೇವಲ ೪ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ಅವರು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ೬ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಾಗಿವೆ. ಬಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ೪೦ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪರ್ಮಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೆಗೆದರು. ಮೂರು ವರ್ಷ ಆಯಿತು. ಇವತ್ತು ಅವರನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕನಿಕರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲಾಗಿ ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಪ್ರೂವಲ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ನಾವು ಕೇಳಿದರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಲ್ಲ. ಇರುವವನದೇ ಮನೆ, ಊಳುವವನಿಗೇ ಹೊಲ ಎಂದು ಆತರಹ ಆಗಿದೆ ಇಲ್ಲಿ. ನಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಟೀಚರ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರೆ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಗುತ್ತಿಗೆ ಟೀಚರ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿ.ಒ. ಪಗಾರ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ತುಮಕೂರು ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ತೆಗೆದರು. ಅವರನ್ನು ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಅನ್‌ಎಂಪ್ಲಾಯ್ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಏಜೆಬಾರ್ ಆಗಿರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಯಿದೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಆಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗಿರುವ ಕಡೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೈಲ್ ಸಿ.ಒ.ಐ. ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೆ ಭಾಕ್ ರೆಫರನ್ಸ್ ಹಾಕಿ ವಾಪಸ್ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸವದತ್ತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಕಟ್ಟಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಳುಗಡೆ ಪ್ರದೇಶ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋದಕೊಡಲೇ ಅವರು ಕೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು. ಹೊಲ ಕೇಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಮನೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಓದಲು ಒಂದೇ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡಾದಲ್ಲಿ ರೈಲ್ವೆ ರೂಪಾಯಿ ವಿರ್ಬಿ ಮಾಡಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಇದ್ದರೂ ಇಬ್ಬರು ಮಾಸ್ಟರ್ ಕೊಟ್ಟು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಿ.ಒ.ಐ. ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಏಳು ಸಾರಿ ವಾಪಸ್ ಹೋಗಿದೆ. ಬಾಂಡ್ ಬರೆದುಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ೫೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಕಟ್ಟುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನ್ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಠರಾವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಠರಾವಾದರೆ ಎಂಜಿನೀಷನ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಅದು ಯಾವ ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ

ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಸಾಹೇಬರೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಅನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೂತರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಕ್ಷೇಪ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಶಾಣಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಆಗಬಾರದು ಎಂದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಧಾನಸಭೆಗೆ ತಂಬೇಕು. ತಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ, ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಆಗಿ, ಎಂ.ಪಿ. ಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಂತು. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಲೆಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದು ಇದೆ. ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಇದೆ. ಪ್ರಿಯಾಂಬಲ್ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಯೇ ಎಂದು ಬರೆದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪೊಪೋಸಲ್ಸ್ ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಪೊಪೋಸಲ್ಸ್ ತರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಣಯ್ಯನವರು ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕರೆದು ಕೆಳದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡಿತ ಬೇಕು. ನಾನು ಹಿಡಿತ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಪಗಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕಾಲಿಂಗ್ ಅಟೆನ್ಷನ್ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮಾನವೀಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರೂ ಕೆಳದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಪೂರ್ವ ಕೊಡಿ. ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ವಕೀಲರು ಇರಬಾರದು ಹೊಲ ತೆಗೆಯಬೇಕಾದರೆ ವಕೀಲನನ್ನು ಕೇಳಿ ತೆಗೆಯಬಾರದು ಎಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವಕೀಲರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆಹೊಲ ಖರೀದಿಯೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಕಾತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೇಮಕಾತಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಆಗ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಒಂದೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೆದರಿ ಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಆಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕರೆಸಿ ತಾವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ನಾಣಯ್ಯನವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಒರೆಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ವರ್ಷ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಯಾವ ಏಜರವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಟಿ. ಸಿ. ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಂಡಲ್ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ತೆರೆಯಬೇಕು, ಖಾಸಗಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೇಡ. ಎಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಿರಿ. ಮಂಡಲ್‌ಗಳ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. ಒಂದೇ ಸಲ ೬೦೦ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ನೇಮಕಾತಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಆಯತಾ, ಲ್ಲಾ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಜನರು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇದ್ದರು ಅವರಿಗೆ ೫೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಪಗಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಇವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ ನಾಳೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಟಿ. ಸಿ. ಹೆಡ್. ಸಿ. ಪಿ ವಿಡ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವರು ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ನೇಮಕಾತಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದಾಗ ಅಂತೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಈಗ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಿದೆ, ಬಹಳ ಜಿಲ್ಲಾ ಆಯತಾ, ಇವರು ಬೇಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಕೊಡಲೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಯಾವುದೇ ಊರಿಗೆ ಹೋದರೆ ಜನ ಮಾಸ್ಕರ್ ಅನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಬೋರ್‌ವಲ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೆನನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು, ಕಾಮರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು, ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಸ್ಕರ್‌ಗಳನ್ನು

ಅಪೂರ್ವ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಾಖ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ವರಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಕಳಕಳಿ ಇದೆ. ಹಾಗೂ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರಿಗೂ ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿದೆ, ಇವರು ಏನೋ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ೬ ತಿಂಗಳು ಆಯಿತು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದು, ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಮಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಹೇಗೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಯೆಂದು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಬೆಳಗಂ ಜಿಲ್ಲೆ, ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಾದ ಚಲಹೊಂಗಲ ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೂಡ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸರಬರಾಜಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಶಾಲಾ ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕರೆದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವವನು ಇದ್ದೇನೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಂದವೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇವತ್ತಿನ ವರವಿಗೂ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಹೇಗೆ ? ೩, ೫, ೮ ನೇ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಈ ವರ್ಷ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಬದಲಾಯಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದುದ್ದು ಲಿಲುವು ಇಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಡೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತಾವು ವಿದ್ಯಾ ವಿಶ್ವಾಸ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕಿ ನೋಟ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಎಂ. ಎಸ್. ಐ. ಎಲ್. ಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಎಂ. ಎಸ್. ಐ. ಎಲ್. ನವರು ಎಕ್ಸೈಜ್‌ನ್ನು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹಾಗೂ ನೋಟ್ ಬುಕ್‌ಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಇದನ್ನು ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಅಬ್ಕಾರಿ ಬಾಟ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಲೇಬರ್ ಹೆಚ್ಚುವುದರಲ್ಲೇ ಬಿಡುವು ಇಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೋಟ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಟಿ. ಎ. ಪಿ. ಸಿ. ಎಂ. ಎಸ್. ಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಸಕ್ಕರೆ, ಜೋಳವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ ಕೂಡನನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವರು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಏನೋ ಆಯಿತು. ಇವತ್ತು ?

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಆರ್. ಶಿವರಾಮೇಗೌಡ.—ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಣ್ಣ ನವರು ಫಾರಿನ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಆತುರ ಇದ್ದು ದರಿಂದ ಊಟಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೯-೦೦ ಗಂಟೆಗೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಫಿರ್ದೌಸ್.—ಇನ್ನೂ ಮಾತನಾಡುವವರು ೨೫ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಕೂಡ ಇಂದೇ ಮುಗಿಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಅಂದರೆ ಉಪಸಾಧವಿದ್ದು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆ ? ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ. ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ. ನೀವೂ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಬರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡುವು ಬೇಕೆಂದು ನಾನೂ ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಆರ್. ಶಿವರಾಮೇಗೌಡ.—ಸರ್ಕಾರಿ ಮಾಖ್ಲಿ ಸಚಿವರೂ ಇಂದು ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಊಟದ ಬಿಡುವು ಬೇಕೆಂದು. ನಿನ್ನೆ ಕೂಡ ಅವರ ಮನವಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಮದ್ಯಾಹ್ನ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಊಟವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನೆ ಚರ್ಚೆ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಿಡುವು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಬೇಕು. ಊಟಕ್ಕೆ ಬಿಡುವು ಇದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಈ ವರದಿಗಾರರು ಉಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಪತ್ರಿಕಾ ಕರ್ತರು ಉಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು, ನಾವೂ ಉಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಒಪ್ಪದಲ್ಲಿರುವವರೂ ಸಹ ಉಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಛೇರ್ಮನ್.—ಇಂದು ೧-೩೦ಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರಾಮ ಕೋಡೋಣ. ಕೌಜಲಗಿ ಅವರೇ, ತಾವು ಮುಂದೆವರಸಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ—ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಿದ ಬಗ್ಗೆ ಸ ಳವೆ. ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಪೂರೈಸಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರೈಕೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಜೂನ್ ತಿಂಗಳು ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದರೂ ಸಹ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಆಯಾ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು? ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನೆಲೆಸಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನೋಟ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಎಂ. ಎಸ್. ಐ. ಎಲ್.ನವರು ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಗಸ್ತ್ ೧೫ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ಟರ್ಮ್ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳು, ಹಳ್ಳಿ ಮಕ್ಕಳು ೬ ಫರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಪಾಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗರು ಶಾಣೀರು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕು ೩-೫-೮ನೇ ತರಗತಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಈ ವರ್ಷ ಒದಲಾವಣೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು. ಇದರಿಂದ ತ್ರಾಸ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಇವತ್ತು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳ ಹಗಲಿ ಮೇಲೆ ಭಾರ ನೋಡಿದರೆ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಭೂಗೋಳ, ಗಣಿತ, ವಿಸ್ತಾರ, ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಎಂದು ಕೇವಲ ೫ ವಿಷಯಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಗವರ್ನರ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೇಗೆ, ಸ್ಪೀಕರ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೇಗೆ, ನೋ ಕಾನ್ಸಿಡೆನ್ಸ್ ಮೋಷನ್ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು ಇದ್ದು ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಅದಮೇಲೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ರಶ್ಮಿಡೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪಾಯಿಂಟ್ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹದ್ದೆಲ್ಲಾ ಇರುವಾಗ ಇವತ್ತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಭಾರ ಎಲ್ಲಾದು ತಲೆ ಭಾರಕ್ಕಿಂತಾ ಹೆಗಲು ಭಾರ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತ್ರಾಸ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಕಮಿಟಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಇವತ್ತು ಆ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟು ಭಾರ ಹೊರಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ೧ನೇ ೨ನೇ ಹಾಗೂ ೪ನೇ ತರಗತಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಡಿಯಂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಲೆಕ್ಕ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆ ಲೆಕ್ಕ ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೂ ಏನಿಗೂ ಸಹಿತ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕಗಳು ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸೇಲ್ಸ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ರವರು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ್ ಪೇಪರ್ಸ್ ನವರು ಇವತ್ತು ರಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ಕಾಗದ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾಗದ ಇಲ್ಲದೇ ಪುಸ್ತಕದ ಸಪ್ಲೈ ಇಲ್ಲ ಇವತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಬಹಳ ಇದೆ.

ಛೇರ್ಮನ್.—ತಾವು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ.— ಈಗಿನೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಅವಕಾಶ ಬೇಕು.

ಛೇರ್ಮನ್.— ತಾವು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ತಮಗೆ 1 ಗಂಟೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನೆಕ್ಲಾಡ್ ಮಾಡಿ. ತಾವು ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಉಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ.— ಈಗ ಉಟಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಮತ್ತೆ ಎರಡೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಕುಳಿತು ಒಳ್ಳೊಣ ಇನ್ನೂ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದು ಇದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು.— ಅವರು ಇನ್ನೂ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಹೈಸ್ಕೂಲು ನಂತರ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂಗಳಿ ಅವರು ಕಿತ್ತೂರು ರಾಣಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮನವರ ಶಾಲೆಯವರೆವಿಗೂ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ.—ನಾನು ಕಿತ್ತೂರು ರಾಣಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮನವರ ಶಾಲೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಈ ಶಾಲೆಯ ಎಸಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿಗೆ 54 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂತಿದ್ದು 53 ಮಂದಿ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ

ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ 2ನೇ ವರ್ಷದ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂಡಿದ್ದ 48 ಜನರ ಪೈಕಿ 22 ಮಂದಿ ವಿಶ್ವ ದಿವ್ಯಂತ್ರಿ ಪಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆಗಿದ್ದು 23 ಜನ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿದ್ದು ಇಬ್ಬರು ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೊದ ವರ್ಷ ಈ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ 5 ಜನರಿಗೆ ಮೆಡಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೆರಿಟ್ ಸಿಟಿ ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಡೆಂಟಲ್ ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಹಾಗೂ ಉಳಿದ 16 ಮಂದಿಗೆ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಟಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಹೊದವರ್ಷ ಈ ಶಾಲೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ—2 ಆದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಹಾಗೂ ಸಿಪಿಐ ಚಂದ್ರಕೇಶವಯ್ಯವರು ಬಹಳ ಆಸೆ ವಹಿಸಿ ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದರ ಸೈನಿಕ ಸ್ಕೂಲ್ ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆ ಇಷ್ಟೂ ಆಗುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ನಮಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಆ ಶಾಲೆಯ ವತಿಯಿಂದ ನಾನು ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಲೆ ಗೌರವಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಹೊರಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಆ ಶಾಲೆಗೆ ಈಗ 5600 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪರ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 7,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಆಡಳಿತ ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆರ್ಡರ್ ಆಗಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಇಷ್ಟೂ ಆಗಬೇಕು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು "ಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರಿಂದ ತಾವು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಹ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂತಹ ಮಹಿಳಾ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇಂತಹ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ ದಿವಂಗತ ಸಚಿವರ ಸಾಬ್‌ದವರು ಸಹ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಿಳಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನವರಿಗೆ ನೀವು ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ ಶಾಲೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು ತಾವು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ...

ಫೇರ್‌ನ್.—ಸಭೆಯು ಈಗ ಮುಂದುವರೆದು ಪುನಃ 2.30ಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದು,

(ಸದನವು 0 ಗಂಟೆ 30 ನಿಮಿಷಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು)

ಸದನವು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 2.40 ಗಂಟೆಗೆ ಪುನಃ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿತು

(ಮಾನ್ಯ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ ರವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠವನ್ನು ಆಲಂಕರಿಸಿದರು)

ಶ್ರೀ ಎಸ್ ಹೆಚ್ ಕೌಜಲಗಿ.—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇನ್ನು ನಾನು ಈ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿನವೆ ಕೆಲವು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿವೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಆಗಿವೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟಿನೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಂದ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಆಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಎಂದರೆ, ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೂ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷ 6೯-೯೯ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರಿಸಲ್ಟ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರುವವರೆಲ್ಲ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪಾಸ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಇದಾದಮೇಲೆ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. 2ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡೆ 30-35 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರಿಸಲ್ಟ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ರಿಸಲ್ಟ್ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಓದುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅದರಿಂದ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಬೋರ್ಡ್ ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್‌ನನ್ನು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಈ ರೀತಿ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷವೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಬರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಓದಬೇಕೆಂಬ ಆಸಕ್ತಿ ಅಭಿರಂಜಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಜಾಲಿ ಜೂನಿಯರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಚೈನ್ ಹೊಡೆದವರು ಮುಂದೆ ಫೈನಲ್‌ನಲ್ಲಿ 3-4 ಸಾರಿ ನವಾಸ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವತ್ತಿನ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ ಅದರಿಂದ

ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬೋರ್ಡ್ ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅನಧಿಕೃತ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಜುಹಿರಾತನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ನೌಕರಿಯ ಆಸೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜು ಇರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಇರತಕ್ಕ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ತ್ವಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು, ಬೆಳಗಾವಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾ ಇರುವುದೇ ತಕ್ಕದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜು ಇದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಯಾವರೀತಿ ಇವೆಯೋ ಅದೇರೀತಿ ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳೂ ಕೂಡ ಬಹಳವಾಗಿವೆ ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಬಹಳ ಇವೆ. ಆದರೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೩ ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ ಇವು ಸರ್ಕಾರದವು. ಜಮಖಂಡಿ ನೇಸರ್ಗಿ ಮತ್ತು ಕಾರವಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ಎಲ್ಲ ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳೂ ಕೂಡ ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲೇ ಇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಬಾಲ್ವೆನ್ಸನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ...

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳೇ ಇದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಏತಕ್ಕೆ ತೆರೆಯಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬೈರೇಗೌಡ.—ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜಿಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿಗೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ? ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಫಿರಿ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗ್ರಾಂಡ್ ಸಿಕ್ವೇಸಿಟಿತ್ತದ್ದಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಾಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಾಗಲಿ ಹಣ ಒರತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ಆಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ.—ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಫೀಸು ಕೇವಲ ೪೫೦ ರೂ. ಇದ್ದರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ೫೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾಲೇಜುಗಳಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಖಾಸಗಿಯವರು ಆ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲೂ ಸಹಿತ ಎಕಾನಮಿ ಮೆಜರ್ ಇದೆ. ನೌಕರರ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಲುವಾಗಿ ಎಕಾನಮಿ ಮೆಜರ್ ಇದೆ. ಕಳೆದ ೪.೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದು ಏನು ಇದೆ ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನೌಕರರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಮೇನ್‌ಟೆನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಮೇನ್‌ಟೆನ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವೇನು ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮೇನ್‌ಟೆನ್ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪೋಸ್ಟ್‌ಗ್ರೇಡ್‌ಮಾಡಿಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪೋಸ್ಟ್‌ಮಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಸಂಸ್ಕೃತ ಕನ್ನಡ ಹೀಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪೋಸ್ಟ್‌ಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕರೆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಎಸ್‌ಟಿ ಆದರೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬರಿದಿದ್ದಾಗ ಆ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರೂ ಎಸ್‌ಸಿ ಎಸ್‌ಟಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಮೇನ್‌ಟೆನ್ ಮಾಡಬೇಕು. ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಅಂದರೆ ಟೋಟಲ್ ಆಗಿ ಆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮೇನ್‌ಟೆನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇರತು ಈಚೆ ಸೆಟ್ಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಎಂದು ಇರಬಾರದು. ಈಚೆ ಸೆಟ್ಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಎಂದು ೩.೪ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಪೋಸ್ಟ್ ಇದ್ದಾಗ ಎಸ್‌ಸಿ ಎಸ್‌ಟಿ ನವರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೆಲಮಂದಿ ಇದನ್ನು ಬಿಸಿನ್ಸ್ ತರಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ, ಬೆಳಗಾವಿ

ನಲ್ಲಿರಲಿ, ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಂಡೇ ಅಪ್ಪ ಮೂಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಹಳ ತ್ರಾಸ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಬ್ ಕ್ಲೆಕ್ ವೈಸ್ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಬ್ ಕ್ಲೆಕ್ ವೈಸ್ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ, ಒಂದು ಚರಿತ್ರೆ, ಒಂದು ಜಾಗೃತಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದೇ ಪೋಸ್ಟಿಗೆ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದಾಗ ಎಸ್.ಟಿ ಯನ್ನೇ ತುಂಬಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಾವು ಹೇಗಿದ್ದರೂ ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ತುಂಬಲೇ ಬೇಕು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ತರಾರು ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಜಿ.ಬಿ. ಅನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಿವಿಲಿಜ್ ಮಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಟೀಚರ್ಸ್ ಏನು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಬ್ಬರು ಚಲೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು. ಈಗ ಮೂಜಿಯಲ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಮೂಜಿಯಲ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಮಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಇರಬೇಕು. ಆಗ ಮಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ವರ್ಗಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಭಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವಂಥ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಕೌಜಲಿಗಿಯವರೇ, ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಸಮಯ ತಾವು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಇನ್ನೂ ಮತನಾಡತಕ್ಕಂಥವರ ಪ್ರತಿ ಏಕಾಂತಯ್ಯನವರು ಇದ್ದಾರೆ, ಮಾನ್ಯ ಸಿಂಧ್ಯಾ ಅವರಿದ್ದಾರೆ, ಮಾನ್ಯ ಬಸವರಾಜಪಾಟೀಲ್, ಅಟಲ್ ಬಿರ್ ಅವರು ಇದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ೫ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಚ್. ಕೌಜಲಿಗಿ.—೨ ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಮೂಜಿಯಲ್ ಇದೆ. ಅದರ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದರೆ, ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ೧೯ ಮಂದಿ ಕನ್ನಡ ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್, ಪ್ರೊಫೆಸರ್ಸ್, ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಅಟಾನ್ಮೆ ಇದೆ. ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ ಎಂದು ಈ ವರಿಸಿ ತಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ಹಣ ವ್ಯಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂಥದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಿಗಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಅದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನು ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವಿ.ಎಸ್. ಕೌಜಲಿಗಿ.—ಎಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಹ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಾವು ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಹೆಚ್ಚು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದೇ ತಪ್ಪು. ಎಷ್ಟು ಬೇಕು ಮಿದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಯಾಡಮಿಕ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನವರು ಸೆನೆಟ್‌ನವರು, ಸಿಂಡಿಕೇಟ್‌ನವರು ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರಾಡುವಾಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಚ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸ್ಟಡಿ ಕೊಡುವುದು, ನಂತರ ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಬರುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಿಗಿ.—ಬಿ.ಎಡ್. ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳನ್ನು ಸಹಿತ ೫ ವರ್ಷ ಅದನಂತರ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಏಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸಿಪಿಎಡ್ ಮತ್ತು ಬಿಪಿಎಡ್. ಅವರರು ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆರ್ಥಿಕ ಭಾರ ಬೀಳದೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರ್ಬಿ, ಸೈನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕಾಮರ್ಸ್ ಈ ಪದವಿ ಮಟ್ಟದ ತನಕ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಆರ್ಥಿಕ ಭಾರ ಬೀಳದೆ ಇದ್ದು ಸ್ವಾಫ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ೧೬ ರಿಂದ ೧೮ ಪೀರಿಯಡ್ ಅನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕಾಲೇಜ್ ಲೆಕ್ಚರರ್‌ಗೆ ಒಂದು ವಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅವರು ೨೦ ಪೀರಿಯಡ್ ಕೆಲಸಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ಗೆ ಲೆಕ್ಚರರ್‌ಗೆ ೧೮-೨೦ ಪೀರಿಯಡ್ ಕೆಲಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅಟಿಲಿಮಾಟಿಕ್ ಆಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಎಕ್ಸಿಮಿನ್ ಮಾಡಿ. ಬೈಲಹೊಂಗಲ ಕಾಲೇಜ್‌ಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ೧೮ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ೧೮ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವಾಗ ೯೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಫೀಸಿಬಲ್ ಇದೆ.

೧೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಫೀ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯರೆ, ಸರ್ಕಾರೀ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿರುವವರ ಮಕ್ಕಳು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ೨೦-೪೦ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇರುವವರು ಕೂಡ ತಹಸೀಲ್ದಾರರ ಕಡೆಯಿಂದ ಸರ್ವೆಕ್ಷನ್ ತಂದುಕೊಡತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಫೀ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಪೇಷ್ವೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಸರ್ವೆಕ್ಷನ್ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಫೀ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ೬೦ ಸಾವಿರದಿಂದ ೬೫ ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ವಸೂಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ಪೆನ್ಸರ್ ಅವರ ಲ್ಯಾಬರೇಟರಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಎಲ್ಲ ನೌಕರರುಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಆದರೆ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನು ಖರ್ಚು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದ್ದ ಸ್ಪಾಫಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪೀರಿಯಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗನಾಥ್ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಆಗದಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಪದವಿ ಮೆಟ್ಟಿಲವರೆಗೆ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೋರಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯಾದ್ದರಿಂದ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ಒಂದು ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಬೆಳಗಾವಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾಗ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ರೆಕರಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ಗೆ ಪ್ರತಿ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಾರಂಭದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರೆಕರಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ಗೆ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಈಗಾಗಲೇ ನಿಮ್ಮ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಉಚಿತವಾಗಿ ದಂಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಳೆ ಕುಂದಿಯವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಎಸ್. ಕೆ. ಅಂಗಡಿಯವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಬಿ. ಎ. ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಗಾವಿನಲ್ಲಿ ರಿಟೈರ್ ಆದ ಜೇಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು ೪೫ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಒಂದು ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಾಡಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಅವರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಶಫಾರ್ಡ್‌ಗಿರಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಗಡಿಯನ್ನು ಚಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಗಾಡಿ ಚಾಲನೆ ಮಾಡದೆ ರೊಕ್ಕ ಇಲ್ಲ. ರೊಕ್ಕ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಿತರ ಲ್ಲ ಆಗಿ ೫೦೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ. ಖಾಸಗಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನವರು ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ೫೪ ಕಾಲೇಜಿನವರು ಸಹ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ೫೪ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜಿನವರ ಆದಳಿತ ಮಂಡಳಿಯವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ದೊಡ್ಡ ವಾಡೆ, ಬೈಲಹೊಂಗಲ, ಹಾಗೂ ಮಂಗಳೂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಕೆಲಸ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತಿದೆ. ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾನ್ ಮತ್ತೂ ಎಸ್ಸಿಮೇಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ದೊಡ್ಡ ವಾಡ್‌ನಲ್ಲಿ ೪ ಲಕ್ಷ, ಬೈಲಹೊಂಗಲದಲ್ಲಿ ೫ ಲಕ್ಷ, ಹಾಗೂ ಮಂಗಳೂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ೨ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್‌ನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸಹ ಯಾವ ಖರ್ಚು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ತಾವು ಈ ಅಧಿವೇಶನ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಲ್ತಿ ಇರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಉಪಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಬೇಕು. ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐಯು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ೧೯೪೪ರಲ್ಲಿ ನೇಮಕಾತಿ ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನೇಮಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು ಆಮೇಲೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ರೋಸ್ಟರ್ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮೂಲಕ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತುಂಬಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಉಪಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ 14 ಮೆಡಿಕ್‌ಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಏನು ಇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೆಡಿಕ್‌ಲ್ ಕಾಲೇಜಿನವರು ಕೂಡ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ರೀಡ್ಸಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಅನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಆರ್ಥಿಕ ಹೊರೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳವರನ್ನು ತಾವು ಕರೆಸಿ, ಒಂದು ಚಹಾ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಮಿಂಡಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ.

ಆಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು 54 ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳವರು ಬರೇ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಬೇಕು, ಹಾಗೂ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನವರು ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ತಾವು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿಯವರೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಶೇಕಡೆ 100 ರಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಅರ್ಥಿಕ ಹೊರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ರಿಹರ್ಸ್‌ವೇಷನ್ ಪಾಲಿಸಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡೆ 18 ರಷ್ಟನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಈಗಿರುವ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಐದನೆಯದಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಅನ್ನು ತೆರೆದ ನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ 3ನೇ ವರ್ಷದ ನಂತರ ಏಯುಡ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಆರನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಧಾರವಾಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಧಾರವಾಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಪರ್ಷಿಯನ್, ಉರ್ದು ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲೂ 10 ರಿಂದ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಆರಾಮಾಗಿ ಕೊರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ವೆಸ್ಟ್ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷ ಸಹ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ವಿಸ್ತಾರಿತ ವರ್ಷ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಬಿ ಎಡ್. ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸಹ ಗ್ರಾಂಟ್-ಇನ್-ವಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು. ಡಿಗ್ರಿ ಲೆವೆಲ್‌ತನಕ ಆರ್ಟ್ ಕಾರ್ಮಾಸ್ಟ್ರಿ, ಸೈನ್ಸ್, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೆಳಗಾವಿನಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಗಡಿನಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ 31 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಕಡೆಯಪಕ್ಷ 30 ಲಕ್ಷವನ್ನಾದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸೂರವರು ಇದ್ದಾಗ, ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳಗಾವಿ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಹೋಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ತಾವು ಭೂಮಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಲು ತಾವು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿ ನಾನು ಎವತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೇಲಿಂದ ಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ದಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿಯುತರಾದಂಥ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಒಬ್ಬರನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಜುಕೇಷನ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆದವರಿಗೆ ಒಂದು ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಇರಬೇಕು. ಒಂದನೇ ತಾರೀಖು ಆದ ನಂತರ ಒಂದು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರನ್ನೂ ಇವರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಯದ್ದರೇ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯವರಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ-1 ಅವರು, ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ-2 ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಸಿ.ಪಿ.ಐ. ಚಂದ್ರಕೇರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಹ ಒಳ್ಳೆಯವರಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವೀಕೃತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭಲೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮತ್ತು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಡಿ. ಆದಷ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ವರನ್ವೇ ಹಾಕಿ. ನಾನು ಯಾವುದೇ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡುವುದು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಫಾರ್ಮ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಫೋರ್ಮ್‌ಗಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮತ್ತು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಹುದ್ದೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋಮೋಷನ್ ಕೊಡಿ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋಮೋಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೂ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ ಅವರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಏನು ಹೆಸರು ಬಂದಿತ್ತು, ಅದೇರೀತಿ ಈಗಲೂ ಬರಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸಿ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಂಬರ್ಧ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ...

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಹದೇವ್.—ಒಳ್ಳೆಯ ಅಫೀಸರ್ ಕೆಟ್ಟ ಅಫೀಸರ್ ಎಂದು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇದಕ್ಕೇ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದರೂ ಪತ್ತೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಹೇಮವತ್ಯ ಕೌಜಲಗಿ.—ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಬರ್ಹ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಂಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೇರಳ ಗೌರ್ವಮಂಟನವರು ಎಷ್ಟೇಕೆವನ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬುಕ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ತರಹ ನೀವೂ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ, ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ, ಎಲ್ಲಿ ತೆಗೆಯ ಬೇಕು, ಸೆಂಟ್ ಪರ್ಪೆಂಟ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಎಲ್ಲಿದೆ, ಗ್ರಾಂಟ್ ಇಲ್ಲವೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರ ಅದರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೀವೂ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ತಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಂ. ಮಂಡುನಾಥ್ (ಶಿವಟಿಲರು).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಿಂತಕ್ಕೆ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನೂ ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವಾರು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾನೇ ಮಾತನಾಡಿದಂಥ ಕೌಜಲಗಿ ಶಿವಣ್ಣನವರು ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ರಂಗನಾಥ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತರತಕ್ಕಂಥ ಇಲಾಖೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಮಾತನ್ನು ಆಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಒಳ್ಳೆಯ ತತ್ವ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇದಂಥ ಕೆಲವಾರು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು, ಕೆಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅನಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಪುನಶ್ಚೇತನ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಮೆಲ್ಲರ ಮೆಚುಗೆ ಇದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮಾನವನ ಬೆದುರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಯ ಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕ್ಷರತೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಕ್ಷರ ಶತೃಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಹೊಸ ಹುರುಪನ್ನು ತಾಳಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಿಧಾನವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನೂಲಕ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಬಡ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಡಾ ಯವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ತನ್ನೂಲಕ ಈ ಸಮಾಜವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಕರವಾದುದು ಅದರೂ ಸಹ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ರಂಗನಾಥ್ ರವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ. ಏನು ಜನ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೆ ಆಶಾಭಾವನೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಅವರು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಕೆಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅವರ ಜೊತೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಜೊತೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆಯವರಾಗಲಿ, ಶಾಸಕರಾಗಲಿ, ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಬರ್ಚೆ ಮಾಡುವಂತಹದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಬರತಕ್ಕಂತಹದ್ದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗತಕ್ಕಂತಹ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದು ಅದರಲ್ಲಿದೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಳಕಳಿ ಇದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮ ಮಹಿಸಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲವಾರು ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಈ ಒಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಬೇಕಾದರೆ, ತನ್ನದೇ ಆದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜೀವನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಜ್ಞಾನ ಎನ್ನತಕ್ಕಂತಹದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲದವನು ಪಠ್ಯಸಮಾನ ಆದಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ತನ್ನೂಲಕ ಈ ಸಮಾಜದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಾ ಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೩೩ ಸಾವಿರ

ಕೃತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ೧.೩೩ ಲಕ್ಷ ಜನ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನಾದರೂ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಮಗು ತಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಜೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮನೆಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ತಳಪಾಯ ಭದ್ರವಾಗಿದರೆ ಮನೆ ಹೇಗೆ ಬಹುಕಾಲ ಇರುತ್ತದೋ ಹಾಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯ ಮುಂದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ನೆರವರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿರತಕ್ಕ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರತಕ್ಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇವತ್ತು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸತಕ್ಕ ಇಲಾಖೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಈ ಇಲಾಖೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು ಹಾಗೂ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಇರತಕ್ಕಂತಹದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಆದರೂ ಮಾನ್ಯ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ಬೇಸರ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ, ಯಾರೇ ಶಾಸಕರು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಬೆಳಗಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರ ಸಹಕಾರ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಗಾವಣೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳಿಂದ, ನಾವು ವಾಪಸ್ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗಾಗಲಿ, ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರಿಗೇ ಆಗಲಿ, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಂಬುಗೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನೇಕ ಲೋಪವೋಪಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಎನ್ನತಕ್ಕಂತಹದ್ದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರತಕ್ಕಂತಹದ್ದು. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಈ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಇಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕುವ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಉಗ್ರವಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಇರಬಾರದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂತಹ ಮಕ್ಕಳು, ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿಯಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂತಹ ಮಕ್ಕಳುಗಳಿಗೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಇಲ್ಲ. ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಹಾಗೂ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಡೋನೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಾನ ಮಾನ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೈನ್ಸ್ (ವಿಜ್ಞಾನ)ದಲ್ಲಿ ಓದತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳವರೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

೩-೧೦ ಪಿ. ಎಂ.

೬೦ ಪರ್ಟೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಜೊತೆಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಐದು ಸಾವಿರ ಮತ್ತು ಸಾವಿರ ಡೋನೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿದರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಯಾಗಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬರುವ ರೈತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂಬಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಇವತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ಬಿ.ಎ, ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲದೆ ಅಲೆದಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಸದವೀಧರನಾಗಿ ಅವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಭಾರ ಆಗುವ ಬದಲು ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಲಿತರೆ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ದಾರಿ ತಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ತಾನು ಕಲಿತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಆಗಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ಯಾವ ಕಡೆ ಇದೆ, ಅಭಿರುಚಿ ಯಾವ ಕಡೆ ಇದೆ ಆ ಕಡೆ ಅವರು ವಾಲುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗಳ ಹಾವಳಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಿಶುಮಹಾರಗಳು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಏನು ಇವೆ ಅವು ಈ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಾರಣ ಇರ

ಬಹುದು ಅಥವಾ ಪೋಷಕರೇ ಕಾರಣ ಇರಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ, ಇವರು ಬುದಿವಂತ ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಪೈಪೋಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ರೈತ ಮಕ್ಕಳು ಪಟ್ಟಣದ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಪೈಪೋಟಿ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭಾಸ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವ ಭ್ರಮೆ ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅನೇಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜ್ಞಾನ ತಂದುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭಾಸ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಶಾಲೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ. ಇವತ್ತು ಯಾವುದೇ ಕಾನ್ಸೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕಾನ್ಸೆಂಟ್‌ಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ೧೦ ಪರ್ಟೆಂಟ್ ರಿಸರ್ವೇಷನ್‌ನ್ನು ಪಾಲಿಸಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಮಕ್ಕಳ ಮಧ್ಯೆ ಆ ಮಕ್ಕಳೂ ವಿದ್ಯಾಭಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಅವರೇ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಅನುದಾನ ಕೊಡಲೇ ಅಥವಾ ಬಡಲಿ, ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಾನ್ಸೆಂಟ್‌ಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವಾಗ ಈ ಒಂದು ಕಂಡಿಷನ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬುದಿವಂತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಜನರು ಮಾದ ವಿವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಡ್ಡಾಯ ಆಗಬೇಕು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ವಿಲ್ಲಾ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಯಾರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಫಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಹಣವನ್ನು ಮಿಂಚ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಜನರೇ ಏನು ಹಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಒಂದು ದಾರಿ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಒಂದು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ, ಆಗ ಕಾನ್ಸೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ಜನರು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಭಿರುಚಿ ಇದ್ದರೆ, ಮಕ್ಕಳು ಚಿಂತರದಿದ್ದು, ಅಭಾಷೆ ಕಡೆ ಬಲವು ತೋರಿಸಿದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಸಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಮತ್ತೆ ಇವತ್ತು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ್ದು, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯಾಭಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕು. ಡೊನೇಷನ್‌ನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಧೋರಣೆ ಆಗಿದ್ದು ನೀತಿ ಆಗಿದ್ದು, ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಡೊನೇಷನ್ ಪಿಡುಗು ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಫೀಸ್ ಸ್ವೈಕ್ರಂ ಎಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಏನೋ ಹೆಸರಿಗೆ ಫೀಸ್ ಸ್ವೈಕ್ರಂ ಎಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ವ್ಯವಹಾರವೇ ಬೇರೆ. ೫೦ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು ೧೧ ಸಾವಿರ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆಯುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೊಸದಾಗಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. ಈಗ ಏನು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಏಡ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಸ್ತಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ರೈತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭಾಸ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಬಡವರ ಮತ್ತು ರೈತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಖಾಸಗಿಯವರು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಇಳವೊಂದರೆ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಪೈಪೋಟಿಯಾದರೆ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳು ಏನೇನು ? ಈವೊಂದು ಚಿತ್ರ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಈ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಬಿಗಿಯಾದ ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳಲೇಬೇಕು. ಈಗ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದೆ, ತಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿ, ಇದಕ್ಕೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬಡವರ ಮತ್ತು ರೈತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿದ್ಯಾಭಾಸ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯಾಭಾಸ ಸಿಗುವುದು ದುರ್ಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರ ಮತ್ತು

ರೈತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಾವು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಾದ ನಂಬಿಕೆ ನನಗೆ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಬಿಡ್ಡ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ, ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪೂರೈಕೆ ಕೊಂಡು ಬಂದವರು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಮಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಯೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಕ್ರಾಂತಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಕಹಿ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ತೊಂದರೆಯುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಂವಕರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಇಂತಹ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದೆ, ಇಂತಹ ಕಡೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಿಸಿದೆ ಆದರೂ ಕೆಲಸ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆನ್ನತಕ್ಕ ಮನೋಭಾವನೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ತಮಗೆ ಸಹ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಕೊಡಲೇ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ಪಾಠ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಇಂತಹ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ರಿವೇರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಏಕೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಶಾಲೆಗಳಂತೂ ಬಹಳ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಆ ಶಾಲೆಗಳ ಮಾಸ್ತರ್‌ಗಳು ಅವರ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆನಂಗಿ ರುತ್ತಾರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಬಿರುತ್ತಾರೆಯೆಂದರೆ ಆಗ ಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಹೂಡುಗರನ್ನು ಬಲವಂತ ವಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಪ್ರೀತಿ ಮಯವಾಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಮನವನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಜ್ಞಾನವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಶಾಲೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇವತ್ತಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಬಹಳ ಮುನ್ನಡೆದಿದೆ. ಇವತ್ತು ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಅವರ ಲೌಖಿಕ ಜ್ಞಾನ ಸಹ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನಮಗೆ ಅಂತಹ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೇಲಕ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶ ಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೇ ಉತ್ತಮವಾದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಾಗಾರ ವನ್ನು ತಾವು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವ ಬಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬಾಳಲು ಅನುಕೂಲ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಾವು ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆಗ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾವು ನಿಂತು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಯಂವಕರು ಕಟ್ಟಿದಾರಿಯನ್ನು ತುಳಿದರೆ ಈ ದೇಶ ಅದೋಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಇಂಥ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ. ಆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೊತೆ ಪ್ರಭೇದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನೇಕ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಗ್ರಾಂಟಿಗೋಸ್ಕರ ಅವರೇ ಸೈನ್ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಇಂದು ಅನೇಕ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ

ತನಿಖೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರ ಇರಲಿ, ಐದುವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳಿಗೂ ಅನುದಾನ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೊರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಹೋದ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೇ ಮಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಂದಲೂ ಸಹ ೨೫-೪೦ ಸಾವಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಂಟ್ ಇಲ್ಲ, ಸಂಬಳ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳೆನಿವೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಹಣ ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದ್ವಿತೀಯಕಂಠ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನೂ ಸಹಿತ ಒಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಸಮಗ್ರವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಇಲಾಖೆ ಏನಿದೆ ಇದು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗಿಂತ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು ಮತ್ತು ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯ ಕೊಡ ಅಷ್ಟೇ ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಮೇಲ್ಮನವಾದದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೆ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪವಿತ್ರವಾದಂಥ ಇಲಾಖೆ. ತನ್ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ್ ಅವರ ಮುಖಂಡತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ತರಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಏನು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ಉಳಿದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ರಾಯನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಇವರ ಮುಖಂಡತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವಾರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಉತ್ತಮರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರೂ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ ಭ್ರಷ್ಟರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಚಾರವಿದೆ ಎಂಬುದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾದಲಿನಿಂದಲೂ ಇತ್ತು ಈಗ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ವರ್ಗವಹ ಬಗ್ಗೆ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಶನ್ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ. ಇದಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಸಹಿತ ನಾವು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದು ತಮ್ಮಿಂದ ಆಯಿತು ಎಂದಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ಸ್ವಾರ್ಥಪರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿ ಕೊಡಲೇ ಇದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ನಮ್ಮ ಕೌಡಲಿಗಿ ಶಿವಣ್ಣನವರು ಏನೊಂದು ಆಶಾಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಸಹಿತ ಕರ್ನಾಟಕರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಬ್ಬ ಧೈಕ ಅಡಳಿತಗಾರರು ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂದ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ಟೆಕ್ನಿಕ್ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕು. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಇವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಹಿಂದೂಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೬೦-೭೦ರಷ್ಟು ಜನ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿಗೂ ಸಹಿತ ಮಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಪ್ರಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ೯೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಷ್ಟು ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತವರಣ ಇದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದಾರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಅಡಳಿತಗಾರರು ಇದ್ದಾರೆ ಇದಲ್ಲ ಇದ್ದರೂ ಸಹಿತ ನಮ್ಮ ಪರ್ಸಂಟೇಜ್ ಹೆಚ್ಚು ಆಗಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಜನತೆ ಸಾಕ್ಷರತೆಹೊಂದಿ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅವರಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಂಥ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ತಮ್ಮ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ತರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

SRI DERRICK FULLINEAW (Nominated):— Mr. Speaker Sir and hon. Members of this House, I am speaking to-day on behalf of the educationally crippled Anglo-Indian Community which I represent in this August House. The educational rights of the Anglo-Indian

Minorities have been flagrantly violated by the Anglo-Indian schools, who almost totally deny education to the Anglo-Indian Community. These Institutions exist in the name of the Anglo-Indian Community. They have been established with the main aim of providing education to the Anglo-Indian Community. They have enjoyed and misused the protection given to the minorities under the constitution as Anglo-Indian schools. Yet they deny education to this downtrodden and backward minority community. They have betrayed the Anglo-Indian community and in the process they have betrayed the trust-deeds and the noble objectives of the Founding Fathers of these schools which were established almost century ago to provide education in English to the downtrodden Anglo-Indian community whose mother-tongue was English at a time when education in English was not available to the said community. These Anglo-Indian Schools owe their existence entirely to the Anglo-Indian community.

The managements of these Anglo-Indian schools without the awareness and consent of the Anglo-Indian community have usurped the Administrative Proprietary rights of the premises of these schools, excluded the Anglo-Indians from the management and discarded the philanthropic purpose for which these schools were founded by the Founding Fathers. They secured exemption from Corporation taxes on grounds of being philanthropic institutions as in the case of most Anglo-Indian Schools like Baldwins, Cluny Convent etc. They did not avail of Government aid from 1960 and commercialised these institutions by raising the fees sky-high from Rs. 2 in 1947 per pupil to Rs. 120 per pupil with heavy special fees, costly uniforms, text books. Added to this, heavy donation were and are being demanded for admissions except in few schools. They have raised the cost of education beyond the capacity of the Anglo-Indian Community, 90% of which are seriously poverty-stricken.

Sir, the cessation of employment reservations in 1960 was certainly and virtually a death blow to this community. The rights of minorised exercises at present by these institutions under the Constitution led to the exploitation of the very minorities, reducing the specific protection of the minorities to an absolute deception and mockery of the constitution besides violation of the trust-deeds under which these schools were formed.

The Cast majority of Anglo-Indian Schools by excluding the Anglo-Indian community from 1960 to date have flagrantly violated its fundamental rights guaranteed under Article 29 and 30 of our Constitution. If this injustice continues, inspite of the community appeals for school admissions, I will be forced to seek justice under Article 29, 30 and 46 of the Constitution against the exclusion of the Anglo-Indian Community from Anglo-Indian

schools and against the unlawful conversion of these minority schools into schools exclusively for the rich of the major communities whose mother-tongue is not English.

They have thus established a clear case of exploitation of the Anglo-Indian Community inviting the intervention of the State Government under Article 46 of the Constitution to eradicate this social injustice and exploitation of this helpless community. I strongly feel that Article 46 of the Constitution empowers the State Government to intervene and prevent this type of exploitation. That is why I am seeking the intervention of the State Government in the matter and put an end to this exploitation of Anglo-Indian Community in Anglo-Indian schools. I appeal to the State Government to interfere in this matter and see that speedy justice is rendered to the poverty stricken Anglo-Indian Community and immediate relief is given to the Anglo-Indian community. If the legal action is not taken against them, the Anglo community will be totally destroyed and I will have to blame the Government for their downfall. Article 46 of the Constitution clearly says:

“The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people and protect them from social injustice and all forms of exploitation.”

I am happy that the State Government has recently passed an order stating that registration and recognition will be given to any new minority institution only if it provides education to at least 50% of that particular minority community.

In the name of minority community, in the name of Anglo-Indian Community, these Anglo-Indian schools have not only cheated and exploited the Anglo-Indian community, they have also cheated the public and the Government of Karnataka. These minority institutions or Anglo-Indian schools are taking undue advantage of the minority clause of the Constitution and they are grossly misusing the protection to minority institutions laid down in the Constitution. Does it mean just because they are Anglo-Indian schools they can do whatever they want and they can continue to exploit this poverty-stricken Anglo-Indian community? Can you believe, Respected Speaker and Hon. Members, that in an Anglo-Indian School in Bangalore City out of the school strength of 3000 students only 20 are Anglo-Indian? I think this is a matter of great shame and this is the state of affairs in almost all the Anglo-Indian schools existing in Bangalore City. Besides, there are some other Anglo-Indian schools which are started after 1950 like the Betheny Home School and Cambridge School by members of the majority community. They do not provide any quota of education for the Anglo-Indian community. Besides, the schools are not set up

or administered by Anglo-Indian community and as such they do not constitute Anglo-Indian schools as stipulated under Articles 29 and 30 of the Constitution and are liable for action under Article 29, 30 and 46 for exploiting the Anglo-Indian community. I demand that the State Government should de-recognise these schools or ensure that their obligation to the community is fulfilled. Further, the management of these Anglo-Indian Schools do not have any Anglo-Indians on their Boards nor do they have any Anglo-Indian Principal or Vice-Principal. Further, there are practically no Anglo-Indian employees in those schools on the teaching staff or in the clerical or lower division employees. Absolutely there are no Anglo-Indian employees in these schools. Recently some qualified Anglo-Indian teachers had applied in these schools where there were some vacancies. They were not given due consideration and denied employment opportunity even though it was their right to be employed in these particular schools. I think it is high time that the State Government interferes into the affairs of the Anglo-Indian schools and see that justice is rendered to the Anglo-Indian community in respect of employment and education. About three years back the previous Janata Government decided to give free education to about 2500 children of the Anglo-Indian community studying in Standard 1st to 10th. The children who are in nursery, LKG and UKG were not covered under the scheme. This excluded many Anglo-Indian children from getting admission in the Anglo-Indian schools and, I think this is one of the defects of the free education scheme. I, therefore, demand that the State Government provide free education to Anglo-Indian children studying in nursery LKG and UKG provided they are studying in recognised primary schools. The second defect of the free education scheme implemented by the Janata Government was although the Government promised that it would provide education to atleast about 2500 Anglo-Indian children, [available records clearly show that only about 900 Anglo-Indian children availed of this facility while about 1500 children of school going age of the Anglo-Indian community could not avail of this free education facility simply because they were denied admission in the so-called Anglo-Indian schools. I demand that the Government order be issued suitably so that the Anglo-Indian schools should give admission to these children of the Anglo-Indian community which in turn helps them to avail of this free-education facility. Another defect of the free education scheme was that the Anglo-Indian parents had to pay school fees first and only at the end of the year the amount paid by them was re-imbursed.

(SHRI SHIVANAND H. KOUJALGI in the chair)

The very fact and reason that we demanded free education for the Anglo-Indian community was that the Anglo-Indian community was unable to pay the fees. Hence, only those children whose parents

could afford to pay fees were studying in the schools and the majority of students who were not able to pay the fees were denied admission and they re-imbursement. I, therefore, demand that the schools be instructed not to collect any fee at all from the Anglo-Indian community and the Government should re-imburse the fees to the schools at the beginning of the year. This will prevent a lot of hardship to the Anglo-Indian community. In many of the SSLC english medium schools the Anglo-Indians are not given full fee re-imbursements. I would like the Hon'ble Minister to take note that in many of the SSLC english medium schools, the Anglo-Indian children were not given full fee re-imbursement. On the other hand they were re-imbursed less than half of school fees. This is causing a great hardship to the parents of such Anglo-Indian children as it is in these schools that the poor Anglo-Indian children are actually studying. I therefore, demand that total free education be provided to these Anglo-Indian children studying in the SSLC english medium schools as assured by the Government. I also demand that an enquiry be made by the Government as to why these SSLC schools do not re-imburse the full fees to the Anglo-Indian children. I also demand that the educationally crippled Anglo-Indian community be provided free education upto the Degree level. In my opinion, at the most there may be 100 to 150 students studying in the colleges of Karnataka and if this free education if given to the Anglo-Indian students will be a great incentive for them to pursue higher studies as there are very few graduates within the community and most of them drop out at the high-school level because they don't have the means as they come from very poor families. I also demand that the State Government should reserve some seats in the Industrial Training Institutes for the Anglo-Indian community as there are many students of the Anglo-Indian community who desire such type of education and without reservation they have absolutely no chance of getting admission into these institutions. I also demand the Anglo-Indian community get some reservation in the Teachers Training courses and also they be extended the same fee concession. This will not only help the Anglo-Indian community to get this opportunity but also the Anglo-Indians have been very good teachers and if they are able to get this qualification they will be able to get some gainful employment in some of the schools. I also demand in the interest of the Anglo-Indian community that the Hon'ble State Government set up a Special Committee to go into the Anglo-Indian community's progress to supervise and monitor the educational progress of this very poverty-stricken and educationally backward community. This Board would suggest reforms, measures etc., to improve the education position of the community. I would also like to speak on the donations aspect which is being taken in these Anglo-Indian

schools. May be I will speak about this particular matter later but I think this donation issue which is existing in most of the schools is creating a lot of hardship and one of the hottest topics to be discussed. I request the Hon'ble Speaker to allow a discussion on this issue and I think this nonsense, very shameful and corrupt practice which is existing in our Anglo Indian Schools and some of the English Medium schools must be banned. I would like to talk about this on some other occasion. Thank you.

೨-೪೦ ಪಿ.ಎಂ.

† ಶ್ರೀ ರಮಾನಾಥ ರೈ (ಬಂಟ್ವಾಳ) ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನ ಸದನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರುವ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಬೇಡಿಕೆ, ಯಾವ ಜನ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಡೆ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕೂಡಾ ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವಂಥ ನೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇಂತಹ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗಿದೆ. ನಿರಕ್ಷರರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇದರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಈ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂತಹ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ತಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇವತ್ತಿಗೂ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಮಾಜವಾದಿ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ, ಸಮಾಜದ ಶೋಷಿತ ವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿ ಇದ್ದು ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ದಿಂದಲೂ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕವರನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದಂಥ ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾವುಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಆಶೋತ್ತುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಧೋರಣೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಂದಣಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಗಳೆಂಬಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸ್ವತ್ತಾಗದ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ರಾಜ್ಯದ ಸ್ವತ್ತಾಗುವ ಹಾಗೆ ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸಮಾಜವಾದದ ಮಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಂತಹ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತ ವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು. ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಸಮಸ್ಯೆಯು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ, ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಇದೆ. ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆನ್ನುವಂಥಾದ್ದು ಕೇವಲ ವಿಧಾನ ಸೌಧದ ೪ ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಇರುವ ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಫುಲ್ ಸ್ಟಾಪ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಯಕರೂ ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ವಿರದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರಂಭದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಮಾಜವಾದಿ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಗಳು, ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಖಾಸಗಿ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾವು ಜನರಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ ವೇಲೆ ಆ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಚುರುಕು ಗೊಳಿಸಿ ಜನರಿಂದಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕು. ಖಾಸಗಿ

ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರುಗಳು ತಮ್ಮ ಬಸ್‌ಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಗೆ ಲಾಭ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಖಾಸಗಿ ವಾಹನ ಮಾಲೀಕನು ಬಸ್‌ ಚಾಲನೆಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೫ ಸಾವಿರ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತವಾದ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಚಾಲಕನಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೩ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಖಾಸಗಿಯವರು ನಡೆಸುವ ಉದ್ದಿಮೆ ಇರಲಿ, ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಇರಲಿ, ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಇನ್ನಿತರ ಸಂಸ್ಥೆ ಇರಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ನೈಗುಣ ಅಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚು ಇರುವಾಗ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾದಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾದ ದಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾತ್ಯು ಸರಕಾರದ ಅಧೀನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಬಹಳಷ್ಟು ಇದೆ, ಅದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು ಏಕೆಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಸೋರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಪೋಲು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೆಂದರೆ ಇವೊತ್ತು ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳು ಬೆಳೆಯದಿದ್ದರೂ ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದರೂ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಬೇಕು ಈ ಮೂಲಕ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒದಲಾಪಣೆ ತರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಆಗ ಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳ ಬೇಕಾದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಾನಸಿಕ ವೇದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೋವು ಆನುಭವಿಸಿ ಕೊಂಡು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಸರಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ಅನುಸಾನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಈ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ವೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ವರ್ತನೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕರವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲೇಜು ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾಲೇಜು ಎಂದು ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗೆ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗುವುದೇ ದುರ್ಲಭ ಬಹುಶಃ ಒಂದೆರಡು ಜನ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ನಿಯಮದಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಪಾಸ್ ಆಗಿರಬೇಕು, ಅವರ ಪೈಕಿಯ ಜನರಾದರೆ ಕಡಿಮೆ ಅಂಕಗಳು ಇದ್ದರೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಿಂದೂಳಿದ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರವೇಶ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಭವಿಷ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಚಿಗುರದಂತೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಕುವಂಥ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹಿರಿಯ ಸಿ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷದ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಕಾಲೇಜಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ಒಂದರಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿನ ೨೭ ಜನ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿನಾಕಾರಣ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ಲಲ್ಲ. ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಶೇಕಡಾ ೫೫ ರೊಂದಿಗಿನ ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಂದ್ರೀಕರಣ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಬ್ಯಾಸ್ ವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಯಾರಾಗ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣ ಹೇಳಿ ಈ ೨೭ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಲು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಅಜಾತುರ್ಯಗಳು ಬಂಟಾಳ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯ ತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರಾತಿಯ ಕಡಿಮೆ ಕಾರಣ ತೋರಿಸಿ ಹಿಂಸಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಇಂತಿಷ್ಟು ಹಾಜರಾತಿಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾರಾರ ಮೇಲೆ ಇವರಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನ ಇದೆ. ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆ ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಜನಾಂಗದ ಜನರಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಸ್ತರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಸದುಪಯೋಗವಾಗ ಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರಕಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ನಾವು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆ ತರ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಒರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಏಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಓಗ ಅನುದಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳವರು ಸರಕಾರದ ನೀತಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನಡೆಸುವಂತಾಗಬಾರದು.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಮತ್ತು ಯಂಜಿನಿಯವರು ಕೂಡ ಅವರ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರ ಸದುಪಯೋಗವಾಗ ಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಸಿಗಬೇಕು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ನಾವುಗಳು ಹೋದರೂ ಕೂಡ ಸೌಜನ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲು ಮಾತನಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ಗ್ಯಾಂಟ್ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರವನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುವಂಥ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪಾಸಿಗೆಯವರದ್ದೇ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಲೋಕ ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ವರ್ತನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಸ್ಟೇಜಾಚಾರ ಮತ್ತು ಶೋಷಣೆ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದಿಂದ ಹಣಪಡೆದು ಕೊಂಡು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಶೋಷಣೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಗೆರೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ, ಎಲ್ಲಾ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ ಇರುತ್ತವೆಂದು, ಅದೊಂದು ಬಹಳಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಅದರೂ ಅದನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಂದು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಪರಿರೀಶಿದಾಗ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿದಾರಿಯೂ ಈ ಮಾತನ್ನು ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಸರಕಾರದವರು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಸರಕಾರದವರೇ ನಾವು ನಮ್ಮ ವೃತ್ತದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತುಂಬುವಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಈ ಮಾತನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ನಮಗೆ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಿತು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವತ್ತ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ತೆರವಾಗಿ ಇರುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ತುಂಬುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ತುಂಬು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಅಂದರೆ, ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ರಾಜ್ಯದ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಡ್ಯ, ಕೊಡಗು, ಬಳ್ಳಾರಿ ರಾಯಚೂರು ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಾಮವಡವು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಬಂದವರು ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ನೇಮಕ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಸಮೀಪದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ರೀತಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದಂಥವರೂ ಕೂಡಲೇ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಲಿ ಪೌಢಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಲಿ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಹಳಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಾವು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಒಹಳಷ್ಟು ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೂಡಾ ಆಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಅಥವಾ ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಏನು

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಹೊರತುಪಟ್ಟಂತೆ ಕೆಲಸ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರಿಷತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿಟ್ಟು ಒಂದು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದಂಥ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸದನದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ ಇವತ್ತು ನಾವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎನ್ನ ತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇಡ ಎನ್ನ ತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅವರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮವನ್ನು ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಅವರು ಕೊಡುವ ಮಾನ್ಯತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಡುವ ಲಕ್ಷ್ಯ ನಮ್ಮ ಈ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನ ತಕ್ಕಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ಕೆಲವು ಸಮಾಜವಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂದರೆ ಗಾಡನ್‌ನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪೌರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊರತೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ತುಂಬಬೇಕು ಕಟ್ಟಡದ ಕೊರತೆ ಕೂಡಾ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಕೂಡಾ ಪೂರೈಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಎರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಂಥ ಜನತಂತ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿ ಏನು ಇದೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಬೇರೂರಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಬಡತನ, ಮುಗ್ಧ ಜನರ ಶೋಷಣೆ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೂಡಾ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷದವರು ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರ ಕಳೆದ ಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಗಳ ಅಪಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ನಾವು ಕಡಾಯವಾದಂಥ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಅದರೂ ಸಹಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಅಶ್ವಾಸನೆ ಈಡೇರಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಮಹತ್ವವಾದ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಣವನ್ನು ನಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಂತಹದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ೧೯೮೩-೮೪ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆಪ್ತ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆಯ ಕಂತನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಾಗ ಕೇವಲ ೭೩.೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ೧೯೮೪-೮೫ರಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಮೊತ್ತ ೭೭.೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೂ ಏರಿದ. ಅದೇ ರೀತಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ನಾವು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ೧೯೮೪-೮೫ರಲ್ಲಿ ೪೮೦ ಕೋಟಿ ಇದ್ದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತಿನ ದಿವಸ ೧೯೯೦-೯೧ರಲ್ಲಿ ೬೩೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಕ್ಷರತೆಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ನಾವು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಯಾವ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ೧೯೬೦ನೇ ಇಸವಿಯ ಜನ ಗಣತಿ ಅಂಕಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು ಶೇಕಡಾವಾರು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೨೩.೯೩ ಇತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ೧೯೭೦ನೇ ಇಸವಿಯ ಜನ ಗಣತಿಯಲ್ಲಿ ೨೯.೪೮ ಆಯಿತು ೧೯೮೦ನೇ ಗಣತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇಶದ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡಾವಾರು ೩೬.೨೩ ಆಯಿತು. ಅದರ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸರಾಸರಿ ಸೇರಿಸಿದರೆ, ಅಕ್ಷರತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಸಾಗೂ ಪಂಗಡದ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದಾಗ ನಮಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ

ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಪಂಗಡದವರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ೧೯೬೧ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರ ಒಂದು ಅಕ್ಷರತೆ ಪ್ರಮಾಣ ಕೇವಲ ಶೇಕಡಾ ೧೦ರಷ್ಟು ಇದ್ದರೆ ೧೯೭೦ರಲ್ಲಿ ಅದು ೧೪.೫೪ ಆಯಿತು. ೧೯೮೦ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದು ಕೇವಲ ೨೫.೦೫ಕ್ಕೆ ನಿಂತಿದೆ ಅಂದರೆ ತಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಪಂಗಡದವರು ಸಹ ೧೯೬೧ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೮ರಷ್ಟು ಇದ್ದರೆ ೧೯೮೦ನೇ ಇಸವಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶೇಕಡಾ ೨೧ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಾವು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರಾಸರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾವು ಅವರಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ನಿಜ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರಾಸರಿಗಿಂತ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ನಮ್ಮದು ೧೯೮೦ರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೩೮.೦೪ ಆಗಿದೆ. ಸರಾಸರಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶೇಕಡಾವಾರು ಪ್ರಮಾಣ ೩೬.೨೩ ಆಗಿದೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ನಾವು ಎರಡರಷ್ಟು ನಾವು ಸಾಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ೧೯೬೧ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ೧೭.೪ ಲಕ್ಷ ಜನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಇದ್ದರು, ಇಪ್ಪತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅದರ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೮.೪ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿತು ಈ ರೀತಿ ಶೇಕಡಾವಾರು ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚು ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಗಿದೆ. ೧೯೬೧ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ೧೭.೪ ಲಕ್ಷ ಇದ್ದುದು ಇಪ್ಪತ್ತಿನ ದಿವಸ ೨೫.೮ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ೮ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಮಾಣದೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾವು ಶೇಕಡಾ ೨೫ ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ರಾಯಚೂರು ಹಿಂದೂಳಿದ ಪ್ರದೇಶ ಏನು ಇದೆ ಅಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾವಾರು ಸಾಕ್ಷರತೆ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇಕಡಾ ೨೪ ರಷ್ಟು ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಯಾವ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಉದಾಹರಣೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದವರ ಕ್ರಮವಾದಂಥ ಶೇಕಡಾವಾರು ಪ್ರಮಾಣ ಕೇವಲ ೨೭ ಮತ್ತು ೨೦ ಆಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ೧೭೫ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತಿಗೂ ಸಹ ೨೫ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇಕಡಾ ೨೫ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ೭ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊಂಡಿತ್ತು ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ೧೯೮೫-೮೬ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ನಾಲ್ಕನೇ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಂತಹವರ ಹಾಜರಾತಿ ಕೇವಲ ೪೦ ಲಕ್ಷ ಇದ್ದರೆ ೫ ರಿಂದ ೭ನೇ ತರಗತಿವರೆಗೆ ಅದು ಕೇವಲ ೧೬ ಲಕ್ಷ ಆಯಿತು. ಈ ಒಂದು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಶೇಕಡಾವಾರು ಪ್ರಮಾಣ ಕೇವಲ ೪೩ರಷ್ಟು. ಒಂದರಿಂದ ನಾಲ್ಕರವರೆಗೆ ಏನು ಜನ ಇದ್ದರು, ಅದು ಶೇಕಡಾ ೮೪ ಆಗಿದ್ದರೂ ೫ ರಿಂದ ೭ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಹೋದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡಾ ೪೦ ರಷ್ಟು ಹುಡುಗರು ಮಾತ್ರ ೧೯೮೫-೮೬ರಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು.

೭ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ನಾಲ್ಕನೇ ಕ್ಲಾಸಿನವರೆಗೆ, ಏಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನ ವರೆಗೆ ಓದುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗರ ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಗುರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡೆವು. ಶೇಕಡ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಈ ಏಳನೇ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಬೇಕು ಎಂಬ ಗುರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ೧೯೮೯-೯೦ರ ವರೆಗೆ ಶೇಕಡ ೯೦ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ೫ ರಿಂದ ಏಳನೇ ತರಗತಿವರೆಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದುವಂಥ ಹುಡುಗರ ಹಾಜರಾತಿ ಏನಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ೫೦ಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಬೇಕು ಎಂಬ ಗುರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು, ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ ಆ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಹ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೆವು ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಕೇಂದ್ರ ಪುರಸ್ಕೃತ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಂಥ ಕಛ್ಛುಹುಲಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರ ಪುರಸ್ಕೃತ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಗಿರಬಹುದು, ಈ ಯೋಜನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದೆವೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೪೦ ಸಾವಿರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಇದ್ದರೆ, ಶೇಕಡ ಸುಮಾರು ೨೫ ರಷ್ಟು ಏಕೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಇಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಶಾಲೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕಪ್ಪು ಹೆಲಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದನ್ವಯ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಗೋರಗ-ಉರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾತಿ ಅಥವಾ ದಾಖಲಾತಿ ಏನಿತ್ತೋ, ಆ ದಾಖಲಾತಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ೩೭ ಲಕ್ಷ ೬೪ ಸಾವಿರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಮೀರಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಅಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಂಥ ಇವತ್ತು ಆಡಳಿತ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ಏನಂದರೆ, ನೀವು ಉಚಿತ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಏನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಜನ ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಂದು ಈ ಪರದಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡಿದಂಥ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಚಿವರನ್ನು ನಾನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರತು ಯಾವ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಉಚಿತ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮತ್ತು ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳ ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳ ದಾಖಲಾತಿ ಮತ್ತು ಹಾಜರಾತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಲೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಅಭಿನಂದಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಾಯಕವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಶೇಕಡ ೨೫ ರಷ್ಟು ಏಕೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕಪ್ಪು ಹೆಲಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರ ಪುರಸ್ಕೃತ ರಾಜ್ಯ ವಲಯಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕೇಂ ಸಂಸಯ ಒಂದು ಸಹಾಯದಿಂದ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಯೋಜನೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಪಹಾರದ ಯೋಜನೆ ಎನಿದೆ ಅದನ್ನೂ ಸಹ ನಾನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಫಲ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದ ಒಡವರಿಗೆ ಹೋಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಲೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವಂಥ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗೆ ನಮಗೆ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸಬಾರದು. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಹ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಯೋಜನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಪಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಈ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಜನರು ಎಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅದೃಶ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದಂತೆ ಈ ದೇಶದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಹುಡುಗರ ದಾಖಲಾತಿ ಮತ್ತು ಹಾಜರಾತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಸಮಯದ ಅಭಾವ ಇರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ತದನಂತರ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಅದು ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆ ಅಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಬಿಂಡ್ ಕಾಲೇಜು ಇರಬಹುದು. ಈ ಶಾಲೆಗಳು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ

೪-೧೦ ಪಿ. ಎಂ.

ಸಿ.ಪಿ.ಎಡ್. ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೋಗಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದವರಿಗಿಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬಿ.ಎಡ್. ಇರಬಹುದು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಾಲೇಜುಗಳಿರಬಹುದು. ಇಂಥ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳು ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಂತ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಸೇವಾ ವೃತ್ತಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂತಹ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವಂತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ದೆಯೇ ಹೊರತು ಕೇವಲ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಲಿ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಲಿ ಇರಬಾ ರದು. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. 83-84ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 31 ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಾಲೇಜುಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸಗಳ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾಲೇಜುಗಳು, 2೪೨ ಅನುದಾನ ರಹಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಹಾಗೂ ೬೬ ಅನುದಾನ ಸಹಿತ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇವೆ. ಇಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಂತಹ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅವರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ವಿಚಾರ. ಈ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ನೆರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಕೇರಳವಾಗಲೀ, ತಮಿಳುನಾಡಾಗಲೀ. ಹಾಗೂ ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇಷ್ಟು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವವರು ಒಬ್ಬರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಬೇಡಿಕೆ ಏನೆಂದರೆ, ವಂತಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಊರಿನವರು, ನಮಗೆ ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆ ಪಂಜಾರಂ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಏತಕ್ಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಶಾಲೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆತ ದುಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವನೆ ಅವರದ್ದಿತ್ತು. ಆತ ಬಡತನ ಮುಗಿ. ಆತನಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಯಾವುದನ್ನು ಕೇಳಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವಂಥ ಜನರ ಮನೋಭಾವನೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಉದಾಹರಣೆ ಆಗಬಹುದೇ ಹೊರತು, ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಾವು ಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೪,೦೦೦ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿವೆ. ಇವು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿವೆ. ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಕಡೆ ಇವು ಇಲ್ಲ, ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮುಖಾಂತರ ವಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡುವ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲೀ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಿ. ಇವು ಏನಾದರೂ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮನವೊಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ೧೩೪೬ ಇವೆ. ಪಿ.ಯಂ.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ, ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ನಮಗೆ ವಸನದಟ್ಟಾಗುತ್ತವೆ. ಏನೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹುಡುಗಿಯರು ಜಾಸ್ತಿ ಪಾಸ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದವರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಂತರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾಸ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಈ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ, ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶೇ. ೧೯ರಷ್ಟು ಜನ ಪಾಸಾಗಿದ್ದರೆ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶೇ. ೩೬ರಷ್ಟು ಜನ ಪಾಸ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೪೦,೦೦೦ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ. ೧,೦೦೦ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ. ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಓದಿದವರು ಮಾತ್ರ ಬುದಿ ಮತ್ತರೂ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕೇ ಬಿಡಬೇಕೇ ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಓಡಿದು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳವರೆಗೆ ಏನಿವೆ, ಇವು ರೋಷಣಿಯ ಸ್ಥಾನಗಳಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೂರು ಕೋಟಿ ಮೂವತ್ತೊಂದು ಲಕ್ಷ

ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರತಿ ಮೂವತ್ತೊಂದು ಲಕ್ಷ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ತೊಂಬತ್ತೇಳು ಸಾವಿರ ಪದವೀಧರ ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ಲಕ್ಷ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪಾಸ್ ಆದಂತ ಹವರಾ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಓದಿಗಾಗಿ ಓದು ಎನ್ನುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬದಲು ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ಏನಿದೆ, ಆ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಸಿ.ಜಿ.ಇ ಹೈಯರ್ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಏನಿವೆ, ಆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ೧,೨೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತದ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು "ಸೈನ್ಸ್ ಕಿಟ್" ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಯಾದಂಥ ೧,೧೦೦ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ೧೨೦ ಜ್ಯೂಸಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಪ್ರತಿಶಾಲೆಗೆ ೨೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತದ ವಿಜ್ಞಾನದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಶಾಲೆಗೆ ೧೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು, ವಿಜ್ಞಾನ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಲು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಜ್ಞಾನದ ಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಪುರಸ್ಕೃತ ಯೋಜನೆ. ೧೯೮೮-೮೯ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಈ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಹಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಅಪವ್ಯಯ ಆಗಿದೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಅಪವಹಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ತೆಗೆದುಬೀಕೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರೀತರರ ಮೇಲೆ ಇವೊತ್ತಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ತಾನೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಈ ಒಂದು ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದಂಥ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ರಿಂದ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಕಾರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಬಂದಾಗ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲಾಗಿ ಇವೊತ್ತಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಇದು ಕೇವಲ ಸಹಕಾರಿ ಇಲಾಖೆ, ಅಥವಾ ಸಹಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರೀತರರ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ಒಂದು ಪ್ರಭಾವಿ ರಾಜಕೀಯ ತಂಡ ಯಾವುದು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಮೊಟಕು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ, ಮಿಂಡಿತ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಒತ್ತಾಯ ತರಬೇಕು. ಕೇವಲ ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸುವರ್ಣಕ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ರಂಗನಾಥ್ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಅವರು ನಾನು ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸಹಕಾರ ಸಚಿವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಏನು ? ಕೇವಲ ಸಹಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಈ ಒಂದು ಅವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಂತದ.....

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ತಾವು ಕನ್ಸೂಮರ್ ಫೆಡರೇಷನ್‌ದ್ದು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅದು ಸಿ.ಒ.ಡಿ.ಗೆ ರೆಫರ್ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ವಿಕಾಂತಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಿ.ಒ.ಡಿ.ಗೆ ರೆಫರ್ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮೇಲ್ಕೋಟಕ್ಕೆ ಸಾಬೀತಾಗಿ, ಈ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಅಮಾನತ್ತೂ ಮಾಡಲು ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ? ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ರೀತಿ ಕ್ರಮವನ್ನು, ಪ್ರತಿಖಾಯನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದರೆ,

ಆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎಲ್ಲೆಗೆ ಸಿಂತಿದೆ, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಏಕಾಂತಯ್ಯನವರು ಈ ಮೊದಲು ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿ. ಓ. ಡಿ.ಯವರು ತನಿಖೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕರ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾರಣಕರ್ತರೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸಿ. ಓ. ಡಿ. ತನಿಖೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ವಿಚಾರ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರೈಮಾಫೇಸಿ ಕೇಸ್ ಆಗಿ ಇಂತಹವರನ್ನು ಅಮಾನತ್ತು ಇಡಬೇಕು, ಇವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲಾಖಾ ತನಿಖಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂದಮುಂದೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಮ್ಮ ವಿಧ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಗಬಹುದು, ಅಥವಾ ಸಹಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೇವಲ ಸಿ. ಓ. ಡಿ. ತನಿಖೆಗೆ ಇದನ್ನು ರೆಫರ್ ಮಾಡುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಇದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸಹ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ, ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗಿಂತಲೂ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗೆ ಇದೆ ಅಂದರೆ ಯಾರ ಮೇಲಿಂದರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂದರೆ ಎರಡು ಘಟನೆಗಳು ಆಗಲೇಬೇಕು. ಅವು ಯಾವುವು ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲ ಅವರು ರಿಟೈರ್ ಆಗಬೇಕು, ಇಲ್ಲ ಸಾಯಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಆಗುವವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವನು ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರೇತರರಾಗಿರಬಹುದು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸದನದ ಸಮಿತಿಯೂ ಸಹ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ, ಬಹುತೇಕ ನೂರಕ್ಕೆ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಭಾಗ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಏನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಉತ್ತರ ಒಂದೇ ಒಂದು ಇದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಂತಹ ಒಂದು ಘಟನೆಗಳು ಆಗುವುದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಾಯಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಬೇಕು ಆಗ ಮಾತ್ರ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂಬ ಒಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರು ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಇಲ್ಲವೇ ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇರಬಹುದು ಅದು ಬೇರೆ ವಿಚಾರ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸರಕಾರದ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಗಳು. ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಯಾರ ಮೇಲಿಂದರು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ತಪ್ಪೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಹಾಗೂ ಅದು ಸಾಬೀತಾದರೆ ಅಂತಹವರನ್ನು ಅನಾಮತ್ತು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಸರಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಇದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ.—ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಇಲಾಖೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸೇರಲಿ ಅಥವಾ ಸೇರದೇ ಇರಲಿ, ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರವಾದಂತಹ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ನಾನು ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ೫೬ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಸಿಗುವಂತಹ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ೯೦ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೊಂಡರೆ ಹಾಗೂ ೫೬೦ ರಿಂದ ೬೫೦ ರೂಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವಂತಹ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ೧೨೯ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕ್ರಮ ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಾಗ ಹಾಗೂ ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿ ಭ್ರಷ್ಟರೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಇಂತಹ ಅಕ್ರಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ವೊಟಕುಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ

ದುರಾಡುಪ್ಪ ಪೋ ಅಪ್ಪ ಪ್ಪೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಹಾಗೂ ಮಂಜೂರಾತಿ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಪಾಪದ ಕೆಲಸವೋ ಅಥವಾ ಪುಣ್ಯದ ಕೆಲಸವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಒಂದು ರೀತಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದ ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಖಾಸಗಿ ಶೈಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಜನರೂ ಕೂಡ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ತಪ್ಪನ್ನು ತಪ್ಪೆಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಕೂಡ ಎರಡೂ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಪಿಡುಗು ಏನು ಇದೆ ಎಂದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ಈ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಜನರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಂತಹ ಪಾಪದ ಕೆಲಸವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಆಗಲೀ, ಜಾತಿಯನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡು ವಂತಹ ಇಲ್ಲವೇ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡು ವಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರಕಾರದವರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಮಾತು ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಈ ಪಾಪದ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಸಹ ತಂದೆವು ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್ ಅನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಕೆಲವು ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಬಿ. ಇ. ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಮೆಡಿಕಲ್, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರು ಏನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸರಕಾರ ಅಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಏನು ಇವೆ ಅವು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಕೊಡುಗೆಯಿಂದ ಈ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಯೇ ಅಥವಾ ಈ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್‌ನಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಏನಿವೆ. ಇವುಗಳ ಆಸ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲಿ. ಕಾಂಪಸ್ ಸೇಷನ್‌ನ್ನು ಕೊಡದೇ ನಾವು ಯಾವ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದ ಕೂಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಇವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಟ್ಟರೆ, ಅಥವಾ ಈ ಸದನೆ ಒಂದು ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಹಣ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದೆಯೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಹೊರತು, ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾವು ಇದುವರೆಗೂ ಯಾರಿಗೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೇ ಬೇರೆ ಆದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೂ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ೫೦ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳೂ ೧೪ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳೂ, ಡೆಂಟಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳೂ ಏನಿವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಇದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಡೆಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ನಮಗಿದೆಯೇ? ಇದನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಸದ್ಭಾವನೆ ಅನ್ನು ನಾನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುರುದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ, ಇವತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಡೆಸುವಷ್ಟು ಹಣ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾವ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜಿನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹಣದಿಂದ ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್ ಮುಖಾಂತರ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಯೇ ಹೊರತು, ಯಾರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಆಸ್ತಿ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವಂತ ಹಣವನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ವೈಸೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಪನ್‌ಸೇಷನ್‌ನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಓಪನ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ.....

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ.—ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ನಾನು ಕೇವಲ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಅಥವಾ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಏನಿವೆ, ಅವುಗಳ ಆಸ್ತಿ ಏನಿದೆ, ಅದು ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಇದೆ. ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇವತ್ತೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಒಂದು ವಾದ. ಆದರೆ ತಾವು ಹೇಳಿದಿರಿ.....

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಇವುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ.—ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಸಮಗ್ರ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ಮುಖಾಂತರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಶೋಷಣೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಅವರು ಏನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನಿನ ಹೊಸ ರೂಪವನ್ನು ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆ ರೂಪದ ಮೂಲಕ ಹಣ ಏನಿದೆ.....

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಈ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವೇ ? ಇವತ್ತು ೪ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ....

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ.—ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್ ವಸೂಲಿಗೆ ಆಲೋ ಮಾಡುವುದು ಏನು ? ತಾವು ಮಾಡುವುದು ಏನು ? ಅವರು ಬೇಕಾದರೆ ಪಾಪದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಅರ್ಥವೇ ? ಇವತ್ತು ನೀವು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್‌ನ್ನು ಏನು ವಸೂಲಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅಥವಾ ಟುಷನ್ ಫೀ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಿಂದ ೨ ಸಾವಿರದಿಂದ ೧೨ ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಏನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ....

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಫೀಸ್ ಸ್ವಲ್ಪರೇ ಬೇರೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ.—ಆದರೆ ಕಾಪಿ ಸಸ್ ಬಳಿ ಇದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ವಿದಾರ್ಥಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ೨ ಸಾವಿರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ೨ ಸಾವಿರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ನಾನ್ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ೧೨ ಸಾವಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೀಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇರಿತು ನಾನ್ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಅನ್ ಏಡೆಡ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ೧೨ ಸಾವಿರ ಫೀಸ್ ವಸೂಲಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ೨೫ ಸಾವಿರದಿಂದ ೮೦ ಸಾವಿರದವರೆಗೂ ಏನು ಶಿಕ್ಷಣ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಏನು ವಸೂಲಾಡಬೇಕೋ, ಅದನ್ನು ಈ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವುದನ್ನು ನಾವು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವೋ, ಯಾವುದನ್ನು ಫ್ರೆಷ್‌ಮಾನ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವೋ, ಅದನ್ನೇ ನಾವು ಈ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್‌ನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕ್ರಮ ಬದ್ಧ ಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ರೈತ ಅಥವಾ ಹರಿಜನ ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಹೊಲವನ್ನು ಎನ್‌ಕ್ಲೋಚ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ರೆಗ್ಯುಲರಿ ಸ್ಥಳ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅಕ್ರಮವಾಗಿದೆ ಅದನ್ನು ಕ್ರಮಗೊಳಿಸುವಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೇವಲ ಜನತಂತ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಗಿಲ್ಲ, ಅದರೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಂಥ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಾವು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ಬಿ.ಇ. ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್‌ನ್ನು ವಸೂಲಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಏನಿದೆ, ಈ ಪಾಪದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಪ್ರೈವೇರಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಂ ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ವರೆಗೂ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಮಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ೧೮೫೦ ಜನ ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ವಿದಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ೨೩೩ ಲಕ್ಷದವರೆಗೂ ಈ ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ರೂಪದಲ್ಲಿ

ವಸೂಲ್ಯಾದುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ೫೪-೫೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವರು ವಸೂಲ್ಯಾದಿರುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ೧೦ ಸಾವಿರ ಬಿ.ಇ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ ೨೦ ಸಾವಿರದಂತೆ ವಸೂಲ್ಯಾದಿದರೂ, ಕೂಡ ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ೭೫ ಕೋಟಿಯಿಂದ ೮೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ದರೋಡೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿಂಬಿ ಮಾತನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಬಿಡಬೇಕೋ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಹಾಗೂ ದೀನದಲಿತರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ, ಆ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಾವು ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದರೆ ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸುಲಭ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಮನೋಭಾವ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ಸಹ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರ ಎಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಬೆಂಬಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಇರುವಂಥ ಈ ಒಂದು ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ತಮಗೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದುಳಿಯಬಾರದು, ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವೇನಾದರೂ ಹಿಂದುಳಿಯುವುದಾದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಹ ತಾವು ಒಪ್ಪಿದಂಥ ತತ್ವವನ್ನು ಇದೆ. ಆ ತತ್ವಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಲಿಯನ್ನು ನೀಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ನೀತಿ ಏನು ಇದೆ, ಅದು ಬಂಡವಾಳಗಾರರಿಗೆ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಂತಹ ಒಂದು ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ತಾವು ತಪ್ಪು ಸಚಿವರೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ಅನ್ನು ತಪ್ಪುಸಲಹೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲರ ಹತ್ತಿರ ಒರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಒಂದು ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಿ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನವರೆಗೆ ನಿಮಗೂ ಕಾಟ ನಮಗೂ ಕಾಟ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ತಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ನೀವು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ. ಆದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಏನು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರವೇಶ ಇದೆ. ಆ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಏನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಆ ನೇಮಕವನ್ನೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾದಂಥ ಪ್ಲಾಯಿಂದ ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸಮಾಡಿ. ಆಗ ನೋಡೋಣ ಯಾರು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಒರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಒಂದು ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ೫-೧೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ಏನು ಒಂದು ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವನೆ ಇತ್ತು, ಅಂತಹ ಮನೋಭಾವನೆ ಇರುವ ಜನರಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಮತಗಳಾಗಲೀ ಇಂದು ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಹ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲಾಭ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಜನರು ಒಹಹವಾಗಿ ಇರುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಒಂದು ಹಿಡಿತವನ್ನು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಹಾಕಬೇಕೇ. ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಇರುವಂಥ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಏನು ಇದೆ. ಆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು, ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಸಹ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡದಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಬಡವರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದು ಇದ್ದರೂ ಸಹ ತಾವು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡದೆ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕವಾದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಎರಡೂ ಕಡೆಯವರಿಂದ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲವಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಾಬಾಗೌಡ ರುದ್ರಗೌಡ ಪಾಟೀಲ್ (ಕಿತ್ತೂರ್).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಬಹುತೇಕ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದು ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ನನಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಈ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ, ಏನೋ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಧೈರ್ಯ ಬಂದಿತು. ಹಾಗೂ ಖಾಷ್ತಿ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹುತೇಕ ಆ ಧೈರ್ಯ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆ ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಮೂರುವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸೇವೆ ಮಾಡಿರುವವರನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲು ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದರೂ ಏಕೋ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಕರು ಯಾವ ರೀತಿ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗಿದೆ.

ಆ ಕಾರಣ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಮೊದಲು ಶಿಕ್ಷಕರ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಅಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆ ನಿರ್ವಿಹಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೇಳತಕ್ಕ ಅನಿಸಿಕೆಯಾದೀತೇ? ಏಕೆಂದರೆ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೧೦೦ರಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು.

ಶ್ರೀ ಬಾಬಾಗೌಡ ರುದ್ರಗೌಡ ಪಾಟೀಲ್.—ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಆ ಮಾತು ಬೇರೆ. ನನಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪರಿಚಯ ಇದೆ. ನಾನು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಿಂದ ಬಂದವನು, ನಾನು ಟೌನ್‌ನವನು ಅಲ್ಲ. ನಾನೂ ಸಹ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಓದಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಇದ್ದಾರೆ, ಯಾರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಾಡದೇ ಇರತಕ್ಕವರು ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಾಬಾಗೌಡ ರುದ್ರಗೌಡ ಪಾಟೀಲ್.—೧೦-೧೫-೨೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ನಾವು ಅಂತಹವರನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಒರ್ಜನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಟಿ.ಎ. ಡಿ.ಎ. ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಿಂದ ಯಾರ ಆಪಾದನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದರೆ, ಅವರನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಥವಾ ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದು ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಾಬಾಗೌಡ ರುದ್ರಗೌಡ ಪಾಟೀಲ್.—ಕೆಲವರು ೧೫-೨೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಏನಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂದುವಾದಗ್ರಸ್ತವಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ವಿಹಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು ಹಾಗೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು. ಕಸ ಹೂಡಿಯುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೈ ಕೊಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಚೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಇೇಳಪ್ಪಾ ಎಂದಾಗ ಕದ್ದು ಮಾಡಿ ವೇಳಬಹುದು ಇದು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಈ ರೀತಿ ಆಗಿವೆ, ಅದು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನ ಪ್ರತಿ ಬರೆದು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಹಿಂದಿರು ಕೋಟಿನ ವಾಜ್ಯ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಅವರು ಬೇಕೋತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲ, ಈಗ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬದಲಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ

ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಬಾಬಾ ಗೌಡರು ಯಾರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು, ಈ ಸದನ ಏತಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು, ಹಾಗೂ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಬಾಬಾ ಗೌಡ ರುದ್ರಗೌಡ ಪಾಟೀಲ್.—ವಿಲ್ಲರೂ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ೧೦೦ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ೬೦-೭೦ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅವಸ್ಥೆ ಇವತ್ತು ಕೇಳಬರುತ್ತಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಯಾರೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವ ಧೈರ್ಯ ಇವತ್ತು ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಳಿದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಿಂದಲಾದರೂ ಯಾರೂ ೧೦ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತಹವರನ್ನಾದರೂ ವರ್ಗ ಮಾಡುವ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೋರಿಸಬೇಕು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬಿಬಿ-೧ಗ್ ಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಲತಾಯಿ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಆರು ಸಾವಿರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಖಾಸಗಿ ದೇಶ ಪಡೆದು ಕೊಡಿಸಬೇಕು ಅಂದರೆ ಕಷ್ಟ ಇದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ದೇಶ ಕೊಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿಡಿ. ಎಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆ ಇದೆ ಏನೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಸದನಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು. ಮಲತಾಯಿ ಧೋರಣೆ ಇರಬಾರದು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶೇಕಡ ೧೦೦ರಲ್ಲಿ ೭೫ರಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಹನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಕ್ಕಲಾತನದ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಒಕ್ಕಲಾತನ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾವ ಗೊಬ್ಬರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಪ್ಯಾಕ್ಟಿಜ್ ಆಫ್ ಫ್ಯೂಸಿಲ್ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕು ಅಂದರೆ ಕಡಾಯಿ ವಾಗಿ ಒಕ್ಕಲಾತನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಇರಬೇಕೆಂದು ತಮಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

೪-೯೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಕ್ಕಲಾತನದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಧಾರವಾಡ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೆಬ್ಬಾಳದ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಹುಡುಗರು ನೂರಿಕೆ ಎಂಭತ್ತು ಜನ ರೈತರು ಅಲ್ಲದವರೂ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮುಂದೆ ಒಕ್ಕಲಾತನದ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗತಕ್ಕವರು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಜ್ಞಾನ ಅನುಭವ ಇಲ್ಲದವರನ್ನು ಒಕ್ಕಲಾತನದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಂಧಾರಣೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ ೨೦-೩೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗ್ರೇಸ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮ ವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈಗಿನು ಹತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡು ಪ್ರದೇಶದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ೭೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮೀಸಲು ಎಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಡ್-ಡೇ-ಮೀಲ್ಸ್ ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಅದೇ ವ್ಯವಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರೋ ಕಟ್ಟಿಗೆ ತರಬೇಕು ಯಾರೋ ಪಾತ್ರೆ ತರಬೇಕು, ಯಾರೋ ಎಣ್ಣೆ ತರಬೇಕು ಎಂಬ ಸವಸ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೆಡ್ ಗರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ಸೇರಿ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತಿಂದು ಹೋಗುವುದೇ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಗಿದೆ. ಹೆಡ್‌ಗರಿಗೆ ಆಹಾರ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಅಲ್ಲ. ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನೇ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಬೆಲ್ಲ-ಶೇಂಗಾ ಕೂಡಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಶೇಂಗಾ ಚಿಕ್ಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಅದಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನ್ಯೂಟ್ರಿಷನ್ ಪುಡ್ ಕೊಡ ಆಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮೊದಲು ಕೈಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತದೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ನನಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀವೆಂಕಿ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ ಅರಸ್.—ಹುರಿದ ರಾಗಿ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ರೆಡಿಮೇಡ್ ಮಂದ್ರೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಾಬಾಗೌಡ ರುದ್ರಗೌಡ ಪಾಟೀಲ್.—ಆಗಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯನೀಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಪ್ರಿವೇಟ್ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಅದೇ ಉದ್ಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅದು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಚಾಕೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಡ್ಯಾಡಿ, ಮಮ್ಮಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ, ಅಮ್ಮ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾವಲು ಗಮನ ನೀಡುವುದು, ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಉದ್ಬುಧ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು.....

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಪ್ರಾಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕನ್ನಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಾಬಾಗೌಡ ರುದ್ರಗೌಡ ಪಾಟೀಲ್.—ನಮಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ಕೆಲಸ ಮೊದಲು ನಮ್ಮಿಂದ ಆಗಬೇಕು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ವರದ ಶಾಸಕರ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಡ್ಯಾಡಿ ಮಮ್ಮಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅಮ್ಮ, ಅಮ್ಮ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಳಿದೀತು ಎಂದು ನನ್ನ ಆಸೆ. ಭಾಷೆ ಉಳಿದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಳಿಯುವುದು. ನಾವು ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾಗ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅಟಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಭಾಷೆ ನಿರಾಣ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಟ್ಟಿನ ಮಾತು, ಕನಿರದ ಮಾತು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಹೊರತು ಎರಡು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವ್ಯಾಮೋಹ, ವಿದೇಶಿ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಎರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಸಾವಿ (ಬೇತಮಂಗಲ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ, ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಪ ಸಲ್ಲ ಸಾಗಿಸಿ ನನ್ನ ಮಿದು ಮೂತುಗಳನ್ನು ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಪ್ರಜಾಭಿಮಾನ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ? ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಉಪಾಧಿ ಯಾರುಗಳು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅನೇಕ ತರಹವಾದ ರಾಜಕೀಯ ಬಳಸಿ ಅಥವಾ ಬತ್ತಡ ತಂದು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ, ಇಲ್ಲಿ ಏಜ್ ಆರ್. ಎ. ಜಜ್ಜಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಪಾಠ ಪ್ರವಚನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಒಳ್ಳೆಯ ವರದ್ದಾರೆ. ದಕ್ಷರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಕೂಡ ಈ ಅಭ್ಯಾಸ ಹೋಗಬೇಕು. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ೧೦ ವರ್ಷ ಗಳು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ೧೯೭೪ ರಿಂದ ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಇವರು ೧೯೭೩ರಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಮಾಲ್ ಮೇಷನ್ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಪದ ತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಗರವಾದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ಕಾಯಿದೆ ತಂದು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಿದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತರಕ್ಕೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದ ಎ. ಇ. ಬಿ.ಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ತಾವು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ೫೦೦-೬೦೦ ಶಾಲೆಗಳು ಅವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ಬಿ.ಡಿ.ಬಿ. ಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ತಿರಸ್ಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಜೀಪ್ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಕೆಲವರಿಗೆ ಜೀಪ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ವೇಷಸ್. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಎ. ಇ. ಬಿ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯಾಯಾಂಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ವರ್ಷ

ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗ ಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಉದಾರ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೇಲೆ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಇವರು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಈ ಎ. ಇ. ಬಿ. ಗಳಿಗೆ ಜೀವ ಆಗತವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಬದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಿಸಿನೆಸ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದೇ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕಾಂಪಿಟಿಷನ್ ಬಂದು ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಮಲೆನ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಒತ್ತಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯ ಧನ ಕೊಡದೆ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಈ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಲುವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಪೂರೈ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಬೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಇವರು ಸ್ಕೋರ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲಾಭಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಈಗಿನ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹದ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ 70 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 90 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ನರ್ಸರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರ. ಆದರೂ ಸಹ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಪಹಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾಂಪಿಟಿಷನ್‌ನಿಂದ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಉಪವಾಸದಿಂದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಪಹಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಿಸುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಜೊತೆಗೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಶಾಲೆಗಳು ಇರುವಂತಹ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೂ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಪರ ಊರುಗಳಿಂದ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ಉಳಿದ ಸಹ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೇಲೆ ಕಂಪ್ಲೋಸ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅನೇಕ ಜನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಅನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಮೊದಲು ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಬಂಗಾಳದಿಂದ ಬಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಅನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಕನ್ನಡಿಗ ಇಂತಿಷ್ಟು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಕಂಡಿಷನ್ ಅನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಭಿಮಾನ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಜೊತೆಗೆ ಅನೇಕ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ನೀಡಬೇಕು. ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ತಮಗೆ ವಂದಿತಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಂಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಭೇರೈನ್.—ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ ಅರಸು ಅವರು ಈಗ ಮಾತನಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ ಅರಸು —ದಯಮಾಡಿ ನನಗೆ ನಾಳೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಭೇರೈನ್.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ಶ್ರೀ ಕಮರುಲ್ ಇಸ್ಲಾಂರವರು ಮಾತನಾಡಬಹುದು.

† SRI QUMARUL ISLAM(Gulbarga).—Mr. Speaker Sir, development of any country depends upon the literacy of the people of that country. The Educational Centres are the centres to literate the people of the country. This is a very important demand which this House is discussing to-day. The framers of the Constitution knowing fully well that the literacy percentage of the people of our country was very low, incorporated the directive principles of the State Policy. Therefore, under Article 45, it is mentioned that there would be free and compulsory education for all children until they reach the age of 14 years. This means, almost all the children should get the primary education compulsorily. What we are seeing to-day is, there will be one or the other order stating that such and such schools are not recognised. In spite of this, the schools are being run illegally. Sir, the Constitution makes it very clear under the Directive Principles of the State Policy that every child of this country should get free education until they reach the age of 14 years. Where they will get education, if there are no schools. The Government is running some schools here and there. They are also not upto the standard. Whether our children should wait and cross their age and then get themselves admitted into Montessori or Primary school? When the Government did not realise the importance of this, some of noble citizens of the State came forward for opening of schools. The Constitution is giving the right to them to fulfill that objective and that is why they have opened the schools. What wrong they did? Whether they are having right under the Constitution or not? This is the issue as far as general education is concerned. Further Sir, the interest of the Minorities are protected under Article 29 and 30 of the Constitution. Sir, I quote Article 30 which read thus.—

“Right of minorities to establish and administer educational Institutions - (1) All minorities, whether based on religion or language, shall have the right to establish and administer educational institutions of their choice.”

SRI K. H. RANGANATH.—Read further also.

SRI QUMARUL ISLAM.—Sir, all minorities, whether based on religion or language, shall have the right to establish and administer educational institutions of their choice. This is under Article 30 of our Constitution. Now, the Chief Secretaries of the Zilla Parishads in their respective districts have issued circulars stating that certain schools are not recognised and they are being run illegally. I want to know whether permission from the Government is necessary if the minorities want to start a school. As far as my knowledge goes, and as enshrined in our Constitution, there is no necessity of getting permission from the Government to start the school. However, when the recognition question comes, the Government should see whether there is building, sufficient space, furniture, syllabus, staff etc. Here what has happened is, the number of orders of the Government have been challenged in the High Court of Karnataka and stay has been granted and the schools are going on. Every day some or the other order is being issued from the Government in one district or the other stating that such schools are illegal one whereas the Constitution gives the right to minorities to start and administer the school of their choice. The orders issued by the Government are stayed in the High Court and the schools are coming up when the Constitution gives the right to minorities, minorities of this State should enjoy fully rights of establishing administering the educational institutions of their choice.

The second point I would like to speak is about Kannada Language. Kannada was made compulsory in almost all the minority institutions after the Gokak Commission report. I welcome it. Kannada is our State language and all the minorities should learn Kannada. But, five years ago, 5,000 posts of Kannada teachers were created in our State just to implement Gokak report, to ensure that there are posts of Kannada teachers in all the Government Primary institutions. But in the number of aided institutions, the posts of Kannada Teachers were not created. What about the children of those institutions? They are teacherless. Kannada has not been taught in those institutions. We become emotional when the question of Kannada comes up. But since five years, our aided institutions do not have the posts of Kannada teachers. How can the students of minority institutions learn Kannada which has been made compulsory, when there are no Kannada teachers? Why the Government has not come forward to see that minorities also learn Kannada? Government on the one hand wanted to take a good name that it is pleading for Kannada language, but at the same time, they do not want the minority students to learn Kannada. This double standard cannot be tolerated by us in this House. Therefore, I urge that Kannada Teacher posts in all the aided institutions should be created and

vacant posts should be filled up immediately, so that the minorities who have come forward to learn Kannada can learn Kannada.

Regarding transfers, I appreciate that the Government has got right to transfer and accordingly the Minister has ordered transfers. I have no objection about these transfers. But my point is, Kannada teachers should be transferred to the Kannada schools, Urdu teachers should be transferred to Urdu Schools, Hindi teachers should be transferred to Hindi schools and also Marathi teachers should be transferred to Marathi schools. But what has actually happened? Some teachers who are transferred come to us pleading their difficulties such as the education of their children, sickness of the parents etc., and they requested for transfer to District Headquarters like Gulbarga, Aland or Chitapur. In the process, to accommodate them, a Hindi teacher will be posted to a vacancy of Kannada teacher, a Urdu teacher will be posted to a vacancy of Kannada teacher and so on. In this connection, I may give specific names also. One Mr. Prabhakar Rao Kulkarni a Marathi teacher is posted against Urdu vacancy in Asifganj school. He does not know Urdu. How can he teach Urdu? One Smt. Shamala Bai, a Kannada teacher was given posting against a Urdu teacher vacancy at Station Bazar. Similarly two Kannada teachers are posted to Urdu teachers vacancies. There are number of teachers who have been posted like this for their own conveniences. I want the Hon'ble Minister to look into the matter seriously and issue directions to the concerned officers to modify such transfers and post them to their respective vacancies. If you look to the convenience of the teachers, the future generation will be spoiled, whether it is Kannada Medium, English Medium or Urdu medium. If we do not watch them as members of this House, it will be very difficult. It is my duty to bring this to the notice of the Hon'ble Minister, to take action.

There are about 26 Nursery Training Course Teachers in Gulbarga taluk and in the whole district there are many. Out of them 23 are Kannada and 3 are Urdu. I request that some more posts of NTC teachers may be created as Gulbarga is an Educational Centre. I request that at least 100 N. T. C. teachers posts may be created including 25 Urdu teachers.

About two months back, the D. L. R. C., of Gulbarga comprising of Chief Secretary, Zilla Parishat, D. D. P. L., and Agriculture Director, issued Interview cards and they have recruited about 489 teachers as per the Rules, whatever are there. The Chief Minister comes from our district and the people of our district are having highest regard for him. But do you know what situation was created? When these 489 posts of teachers were recruited, interviews for 19 posts of Urdu Teachers and 9 posts of Physical Instructor posts were stopped and I wrote a letter to the Chief

Secretary, he said that since they were sitting continuously they had to stop the Interview and that the interview will be hold and the remaining 28 posts will be filled up before first June. But a filling has been created in our area that this Government is deliberately and purposely not filling the Urdu Teachers posts and that this Government is taking an anti-Urdu attitude. This situation is there in our District, which belongs to the Chief Minister. I therefore request your honour to direct the concerned officers to resume the interview immediately and see that 19 posts of Urdu Teachers and 9 posts of Physical Instructors are filled up immediately along with other Marathi and Hindi Teachers posts.

During the general discussion on the Budget, while replying, the Hon'ble Chief Minister has stated that the Government has given A.I.T.E. Pay-scales to all the lecturers of the Technical Institutions. At that time, I sought a clarification from the Hon'ble Chief Minister that the lecturers of the Polytechnic institutions were not included. It was a surprise for the Chief Minister and he stated that the Lecturers of the Polytechnic institutions would also be included. I want to know from the Government, why the lecturers of the Polytechnic institutions have been deprived of their rights and why they have not been given A. I. T. E. pay-scales. I strongly urge that the lecturers of the Polytechnic institutions must also be given A. I. T. E. pay-scales so that the posts of lecturers in these institutions could be made attractive.

5-10 P. M.

A number of now engineering colleges and polytechnics have come up but the building of the Directorate, opposite the Maharani's College, is the same and the space available is the same. The number of institutions has increased. Students are not getting their marks-cards in time; they are not getting the degree in time and after passing they have to wait for least two/three years. When we go and ask the Director, he says, "What can I do? There is no sufficient staff. We have given the proposal. There is no space. The same staff has to write marks-cards. the staff has to go for the computer, the same staff has to issue admission tickets and the same staff has to issue pass certificates." As a result of this, the standard of technical education is coming down. At the highest level, they should get a separate accommodation. We are spending so much money. Money is there. We must that they get their own building. The fourth and fifth floors should come up on the existing building exclusively for Technical Education Directorate. We should also see that sufficient staff is provided by creating posts so that we can maintain the standard of technical education in the state.

I will just Mention two more points and conclude. For T.T.I. training previously the criterion was that those who pass SSLC could get T.T.I. training. Now the criterion is that those who pass PUC only can get TTI training. By this policy, the minority language Urdu will be affected. If PUC is made the basic qualification for admission into the TTI the number of Urdu TTIs which are now being will have to close down because no students who pass in PUC in Urdu will be available.

SRI K. H. RANGANATH.—The course is not for those who run the institutions. The course is for a different purpose.

SRI QAMARUL ISLAM.—Then I request, where urdu speaking people are there, Urdu medium Junior Colleges should be started.

SRI K. H. RANGANATH.—The Hon. Member was saying, the institutions will have to be closed. That is why I said, the course is not for the institutions.

SRI QAMARUL ISLAM.—What I wanted to say is the students who passed SSLC were directly going to TTI. Now PUC is made the basic qualification. Now there is no Urdu medium PUC throughout the State. Those students who want to study PUC will have to study it in either English medium or Kannada medium. After doing that they cannot join the Urdu TTIs. That means there will be no Urdu TTIs in future. So I want you to look into this matter deeply. I want that atleast some relaxation is given to see that the minority language boys are going to be benefitted or some people if they come forward in the particular district where Urdu speaking people are there, Urdu junior colleges where Urdu PUC is there should be opened so that the students who study there can go to the Urdu TTIs.

There is a need of an Urdu Chair in the Bangalore University. This is a long pending proposal. The Hon. Minister Shri S.M.Yabya, spoke about this at the time of general budget when he was a Member. It is a promise made in almost all the Urdu functions that there will be an Urdu Chair. This promise has not been fulfilled. I want the Hon. Minister to fulfil this.

Lastly, I must appreciate the Hon. Minister for Education for one purpose. Under the scheme of Operation Black Board, money was sanctioned to almost all the districts. I must congratulate the Hon. Minister because as far as the urban areas are concerned, he has given a direction that the Chief Secretaries of the zilla parishads should consult the local MLAs and then spend the money for construction of the school buildings. This has given encouragement to local MLAs of urban areas. I am also representing a City. About Rs. 20 lakh was given and I assure him in this House that fully money will be utilised for Kannada, Marathi and Urdu schools. The buildings for these schools will be ready before December and if handsome

money comes in the future also, we welcome it. So far we were confused whether it comes under zilla parishad or not. Now the local people were suffering. The earlier order has given an encouragement to the local MLAs.

I thank the Chair for having given me sufficient time to speak. Thank you very much.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಹದೇವ್ (ನಂಜನಗೂಡು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾವು ಇಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಯಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸಭೆ ಕೂತರೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಫಿ. ರೈನ್.—ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಿಬಿಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಹದೇವ್.—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸಮರ್ಥನೆ ನೀಡುತ್ತಾ, ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗಿಂತ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸ ಮಹತ್ವ ಪೂರ್ಣವಾದುದಾಗಿದೆ. ಮೂಲತಃ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ನಾವು ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡುವಾಗ ಹೇಗೆ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಲೋಪದೋಷಗಳು ಇವೆ, ಅದನ್ನೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಅದ್ವೈತ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲತಃ ಸ್ಥಳ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹೊಸ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಬರ್ಧ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅರ್ಥಬರ್ಧ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಸಕಾಲದಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆದು ಅಲ್ಲಿ ಸಕಾಲದಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಹಾಕುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಪುದು. ಏತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಜನರು ಮಕ್ಕಳು ಏನಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಮಗ್ಗುಲು ಆ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಬೇಕಾದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಇದೆ, ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನು ಅಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು, ಆ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ರಿಂದ ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಅದ್ವೈತ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಇದ್ದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದರೆ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿ ಕೊರತೆಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಅಥವಾ ಕ್ರಮಾನುಗತವಾಗಿ ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಆಗಲಿ, ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಅದ್ವೈತ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ ಪೂರೈಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಮೂರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಮಾಡಲಿ. ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಇವು ಇರುವುದರಿಂದ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬೇಡಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮಗಿಲ್ಲದಿರಲಿ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗಬಹುದು, ಹಾಗೂ

ಒಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗಲ್ಲದೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸೋರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಲ್ಲಿ ಗದ್ದಲು ಒಡಿದು ಹೆಚ್ಚು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಹೆಚ್ಚುಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತವೆಯೋ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಭಯ ಇರುತ್ತದೆ.

ನೀರು ಸೋರುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾನಸ್ಯ ರೈತರಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಹೊಲ ಮತ್ತು ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವವೆಂಬುದು. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸರಿಯಾದ ಕುರ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇರುವ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಮೊದಲು ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಸಾಧನೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹೆರಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಮಕ್ಕಳು ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನಿಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಯುವ ಜನ ಸೇವೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಯೂತ್ ಸೆಂಟರ್ಸ್ ಹಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿವೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಇದು ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಯೂತ್ ಸೆಂಟರ್ಸ್ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಶುಲ್ಕದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದಾರೆ. ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಶುಲ್ಕದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಓಪನ್ ಆಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ ಮುಖಾಂತರ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಕೊಡುವವರ ಮತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರ ಮಧ್ಯೆ ಪಡೆಯುವಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರ. ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬಡ ಮಕ್ಕಳು ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು ಸಿಟು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಬಹುದು. ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಿಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಓದತಕ್ಕಂಥ ಹುಡುಗರು ಮೆರಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಬ್ಯಾಕ್‌ಗ್ರೌಂಡ್ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅವರಂಗಳ ಪರಿಸರ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಮೆರಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತದ್ವುಪದಿ ಮಾಡಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಿಟುಗಳನ್ನು ಕಾದಿರಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಣ ಇರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಟುಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಬಡವರುಗಳಿಗೆ ಸಿಟುಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆ ಗುಮಾಸ್ತರ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಸಿಟುಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಣ, ಕೊಟ್ಟು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಿಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇವತ್ತಿನದಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಓಪನ್ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಅದು ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಬಡವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಫೀ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಏನಾದರಾಗಲೀ ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ

ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಈ ವಿಷಯ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮುನ್ಶೂರು ಜನ ಹುಡುಗರು ಇರುವೆಡೆ ಒಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರು ಮಾಸ್ತರುಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು, ಮುನ್ಶೂರು ಜನ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಇಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ತೆಗೆದು ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಉಂಟು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಈ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡದೆ, ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ಹೋಬಳಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಹೋಬಳಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ನಗರಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಓದುವ ಬದಲು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಂತ್ತು ಹೋಬಳಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರೈತರುಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಊರುಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ದಂಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಹೋಬಳಿ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸರವೂ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಓಪನ್ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೆರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು ಇದರಿಂದ ಶ್ರಮ ಜೀವಿಗಳಾದ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ನಮಗೆ ಬಿ.ಪಿ. ಬಂದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದ್ವಿ ಎತ್ತಿದರೆ ಸಾಕು ನಮಗೆ ಬಿ.ಪಿ., ಬಂದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆ ರೀತಿ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನವರಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವರ್ಗಾವಣೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಉದ್ಯಮವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಏನಿದೆ, ಅದನ್ನು ತಾವುಗಳ ಸ್ವತಃ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈ ವರ್ಗಾವಣೆ ಯಿಂದಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪುಟ್‌ಬಾಲ್ ತೆರಹ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಡೋಲಾಯಮಾನವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಅವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಡಿ.ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಯವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಪ್ರಧಾನರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶವನ್ನು ಸಹ ಪಾಲಿಸಬೇಕು ಹೀಗಾಗಿ ಯಾರ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗದೇ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ತರಹದ ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆ ಇರಬಾರದು. ಅವರು ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಹ ವಾತಾವರಣ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವಂಥ ಒಂದು ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಆ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುವಂಥ ಒಂದು ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಧಾನರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವ ಭೃತಿಯು ಆವರಿಸಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಭೀತಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಗ್ಲೇ ಇದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರ ಭೀತಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ ಹೀಗಾಗಿ ಒಂದು ಭಯದ ಛಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರ ಕಂಪೋಲಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಇದನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯವರ ಕೈ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಇವೊತ್ತು ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಎಂಎಲ್‌ಎಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಒಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆದರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವರು ಪಂಚಾಯತ್ ಹಾಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಭಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಎಂಎಲ್‌ಎಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿ ಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಅದು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೋ

ಎಂಬ ಭಯ ಅವರನ್ನು ಆವರಿಸಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನು ಭಯದ ನೆರಳಡಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಈ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ನೇಮಕಾತಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದೊಂದು ಚಂಡಿತೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ರ. ಕೃಷ್ಣ ಪುಷಾರಿ. - ತಾವುಗಳು ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್‌ನವರು ಮಾಡಿದ ವರ್ಗಾವಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರಕಾರದ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಹದೇವ್. - ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಲೋಪದೋಷಗಳಿಂದ ಹೊರತಾಗಿದಲು ಶ್ರಮಿಸಬಹುದು. ವರ್ಗಾವಣೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ.

ನಾವು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕವಿಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯು ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು, ಅವರಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಇಲಾಖೆ ಕಾಲೇಜು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಸಮಗ್ರ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ನನಗಿದೆ, ಅಂತೆಯೇ ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ನನಗಿದೆ. ಈ ಸದನದ ಸದಸ್ಯರ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಇರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಸದಾ ಶ್ರಮಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಈ ಸದನದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಸಮಾಧಾನ ತರುವಂತಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್‌ನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಈ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮತ್ತು ನೇಮಕಾತಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಕಾನ್ಟೆಂಟ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಗಳ ವಿಚಾರ. ಇವುಗಳು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆ ನಗರದ ಮೂಲ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಸರಿಸಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದೂ ಕೂಡ ಸಂಶಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಏನಾದರೂ ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸ್ಟೇ ತಂದು ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಅವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ವಕೂಲು ಮಾಡುವ ಫೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಮೊನ್ನೆ ಸಿಕ್ಕಾಂಗ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಇಂಥ ಒಂದು ಶಾಲೆಗೆ ನನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಡೋನೇಶನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದಾಗ ನಮಗೂ ಸಿಟಿಯವರಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಪುನಃ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಡೋನೇಶನ್ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ದಯಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ಒಬ್ಬ ಪಾಲಕ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಡೋನೇಶನ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅಂದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದೆ ? ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಗಳವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಜನರಿಂದ ದೋಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಇದುವರೆಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಇವರು ಸರಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕಾಲರ್ ಗನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗಟೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಜನರ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವರು ಸರಕಾರದ ಮನ್ನಣೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೇಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ? ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ? ಇಲ್ಲಿ ಲಿತ ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಲ್ಲಿ ಅವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಗ್ರವಾದುದು ಒಂದು ತನಿಖೆಯಾಗಬೇಕು.

(ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಧ್ಯಕ್ಷಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು)

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸವಿವರವಾದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಹಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಡೋನೇಶನ್ ಸಣ್ಣ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಬೃಹದಾರಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ ಪೋಷಕರು ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ದುಸ್ತರವಾಗ ಬಹುದು. ಈ ಹಣವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬಹುಪಾಲು ಹೋರಗಿನಿಂದ ಬಂದವರು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಅವರು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲ. ಹಣದ ಗಳಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಹಣಗಳಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಪಾಪದ ಕೆಲಸ ಬೇರೆ ಇರಲಾರದು. ಇಂಥ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಪಾಠಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕುವಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವರನ್ನು ಒಳಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಒಂದು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಸಮಗ್ರ ಮಿಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಜವರು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಮಗ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟದವರೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯತನ ಮತ್ತು ಆಕ್ರಮವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಂಥ ಅನಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಿತಿಧೋರಣೆ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಲು ಇವರು ಮುಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಬಾಬಿತ್ತಿಗಾಗಿ ನಾವು ವಿರ್ಚಾ ಮಾಡುವ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣದಿಂದ ಏನು ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಬಂತು? ಈ ಸಮ್ಪ್ರದಾಯದೊಳವನ್ನು ಇಲಾಖೆಯವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಸರಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಮಾಡಿಸುವತ್ತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೀಗೆ ಅಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅದುದರಿಂದ ಈ ಇಲಾಖೆಯು ದಕತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಇರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮುನ್ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಸರಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ೪೦ ಪಿ. ಎಂ.

ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಾನು ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಏನು ಕೆಲಸ ಇದೆ? ಈ ಕೆಲಸ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, ಎಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮ ಅಪ್ರವಹಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಹಾಗೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಈ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಹೀಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟನ್ನು ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗೆ ನಾವು ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ತೀವ್ರ ತರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸದನದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲರೂ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ತಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಶಿಸ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನಾವು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಇಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ನಾವು ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾವತ್ತು ಈ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಡಿವಾಣದ ಭಾರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದೆಯವರೆಗೂ ಸಮ್ಪ್ರದಾಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ನಂಬಿಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ

ಮಂಜೇನ ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಅಕ್ರಮವಾದಂಥ ಶಾಲೆಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ? ಎಂಬುವುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು ಎಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖಾಂತರ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅಕ್ರಮ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ತರಿಸಿ. ರೆಕಗ್ನಿಷನ್ ಇಲ್ಲದ ಯಾವುದೇ ಶಾಲೆಯಾಗಲೀ, ಕಾನ್‌ವೆಂಟ್ ಆಗಲೀ ಅಥವಾ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಾಗಲೀ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ತರಿಸಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆ ಶಾಲೆಗಳು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜನರಿಂದ ಅವರು ಡೊನೇಷನ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಮತ್ತು ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ನೇರವಾದಂಥ ಒಂದು ಆಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಎಷ್ಟು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ? ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಈ ರೀತಿಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ? ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ? ಯಾವ ಯಾವ ಮೊಹಲ್ಲಾಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ? ಯಾವ ಯಾವ ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ? ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಕ್ರಮ ಶಾಲೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ? ಅದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಏನು ಎಂದು ನಾವು ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಏನಾದರೂ ಅಕ್ರಮವಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ರೆಕಗ್ನಿಷನ್ ಇಲ್ಲದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದೂರುಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಲೂಟಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

(ಶ್ರೀ)

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—೯೦ ನಿಮಿಷವಾಗಿದೆ. ಮುಗಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಹದೇವ್.—ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನು ರೆಕಗ್ನಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ದುರಾಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವೇನಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರೇನು? ಸೊಸೈಟಿ ಸಾಲವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿ, ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೇನು ವಿಗ್ರಾಕ್ಷೇಪದ ಕೆಲಸದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಷನಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಏನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ಅಥವಾ ರೋಜ್‌ಗಾರ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ಏನಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ಈ ರೀತಿ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಆ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವಿ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೇನು ಕೆಲಸವೂ ಕೊಡಾ ಇವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರಂ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಹಿಡಿತ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಅವರು ಈ ರೀತಿಯ ಅಕ್ರಮ ಶಾಲೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಮಿಲಾಗಿದ್ದರೆ ಎಂದು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪದಿಸಲು ತಾವು ದಕ್ಷರಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಒಂದು ಕಾಯಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ತಲೆಬೆಳಗಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಈ ರೀತಿ ಕಾಯಕಲ್ಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಹೊರಟರೆ ಕೆರಿ ತಲೆ ಬಿಳಿ ತಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟರೂ ಸಹ ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನೀವು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಉತ್ತರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ್.—ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿದರು, ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೋಸ್ಕರ, ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೋಸ್ಕರ ಅವರ ತಲೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಅದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ.....

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ್.—ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಈ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನರು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರ ತಲೆ ಬೆಳ್ಳಗಾದರೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಈ ಮೃಪಾರಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಏನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಾವು ಗುರುತಿಸಿ, ತಕ್ಷಣ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಸಿ ಅವು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಹಾಗೂ ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಬಹಳ ವಿಷಯಗಳಿವೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ,

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಆಗ ಮಾತನಾಡಿ

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ್.—ನಾಳೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಡಿವ್ಯೂಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ. ಏನೇನು ಸಂಧಾರಣೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ನೋಡಿದ ನಂತರ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಮೋಟುಮ್.—ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಂಜುನಾಥ್‌ರವರ ತಲೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ್.—ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮುಖೇನ ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆದು, ಯಾವು, ಯಾವುದು ಆಕ್ರಮಣ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ ಆ ಆಕ್ರಮಣ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಗುರುತು ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಇವು ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಏಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ? ಕೇವಲ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಇಲಾಖೆ ಇದೆಯೇ ? ಆ ಮಾಸ್ತರ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕು ಇಲ್ಲಿಂದ ವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕು ಅವನಿಗೆ ಪೈಮಾಣಿ ಏನೇ ಕೊಡು, ಇವನನ್ನು ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ತರ್ ಆಗಿ ಮಾಡು ಅದು ಮಾಡು ಇದು ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಇಲಾಖೆ ಸೀಮಿತ ಆದರೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ತಾವು ಪ್ರಗತಿಯಾದಂಥ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸದನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಈ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಜೈ ಹಿಂದ್.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಇದಿನಬ್ಬ ಅವರು ಮಾತನಾಡ ಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಏನೆಂದರೆ ನನಗೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಚರ್ಚೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ನಾಳೆ ನಾನೇ ಮೊದಲು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇದೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಆರ್. ಶಿವರಾಮೇಗೌಡ.—ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ನಾವು ಕುಳಿತಿರಲೇವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಮೊದಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ.—ಇವರು ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮಯ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಅವರು ಮಾತನಾಡಲಿ ನನಗೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಆರ್. ಶಿವರಾಮೇಗೌಡ.—ನನ್ನದು ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೭ನೇ ಹೆಸರು ಇದೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಜಂಪ್ ಆಗಿದೆ. ಯಾರು ಲಿಸ್ಟ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಇದು ಅರ್ಥ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ನಾನು ೨-ನೇ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ೫ನೇ ನಂಬರ್ ಆದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ. ೧೦ನೇ ಹೆಸರು ಮುಗಿದರೂ ಕೂಡ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಜಿ. ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯಾ.—ನಾನು ಸದನದ ಸಮಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನನಗಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಜನ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಡಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಸಹ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ ಸಮಯದ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ನಾನು ಕೆಲವು ದಿವಸ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ ರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಜಾಸ್ತಿ ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ೭-೮ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನಗೆ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ. ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇವೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಇದಿವಳ್ಳಿ (ಉಲ್ಲಾಸ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯೆ, ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. “ವಿದ್ಯಾ ವಿಹೀನಂ ಪಶುಸಮಾನಂ” ಎಂಬ ತತ್ವಂಥ ನಾಣ್ಯದ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬಂದಿದ್ದ ದಿವಿಜಯವರಂ ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲದಂಥ ಮನುಷ್ಯ ಕೊಂಬು ಬಾಲವಿಲ್ಲದ ಹಸುವಿನಂತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ನಿಜ. ಆದುದರಿಂದ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ವಿಜೃಂಭಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಕೆಲಸ ನಮ್ಮದು ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖವಾದ ವಿಚಾರ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹೇಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂತು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಏನೋ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ; ೪೦ ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ, ೬೦ ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಅಥವಾ ೧೦೦ ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಶಾಲೆಗಳು ಇದ್ದವು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ೮ ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ, ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು ೧೫ ಮೈಲಿ, ೩೦ ಮೈಲಿ, ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇದ್ದವು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಅನೇಕರಿಗೆ ನೆನಪು ಇರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಆಖಂಡ ಮುಖಂಡರಾಗಿದ್ದಂಥ ೧೭ ವರ್ಷ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದಂಥ ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂವರೂ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಮಾತು ಏನೆಂದರೆ, ‘ನನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿದೆ, ನನ್ನ ದೇಶ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು, ನಮ್ಮ ದೇಶ ಪರದೇಶಿಗಳಿಗೆ ಸರಿ ಆಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಹೋರಾಡುತ್ತೇನೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಿಂಹಪಾಲು ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತು ಎರಡು ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ, ೪ ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆ, ಆಚೆಗೆ ಹೋದರೆ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ಅದರ ಆಚೆಗೆ ಹೋದರೆ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು, ಕಾಲೇಜು, ಆಚೆಗೆ ಹೋದರೆ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್, ಅಲ್ಲಿ ಐ.ಟಿ.ಐ. ಇಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಅಲ್ಲಿ ಲಾ ಕಾಲೇಜು ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಂದು ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ವಸೆ ಯಿಂದ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಗಡೆ ಕಾಲಿಡುವುದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕಲಿಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ೧೫ ಮೈಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗಬೇಕು, ೮ ಮೈಲಿ, ೧೦ ಮೈಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ನಡೆದು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ಇಂತಹ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಇದನ್ನು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಸುವಂಥ ಒಂದು ಕೆಲಸ ನಮ್ಮದಾಗಬೇಕು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಇವತ್ತು ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ರೈತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಕೂಲಿಗಾರರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೂಡ ಕಲಿತಕ್ಕಂಥ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ೫ ವರ್ಷ ೮ ತಿಂಗಳು ಆದಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಆಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇವತ್ತು ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು, ಕೂಲಿ ಕಾರರ ಮಕ್ಕಳು, ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳು, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಮಕ್ಕಳು, ಹಿಂದುಳಿದವರ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿಯುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ವಿತ್ತು. ಮದ್ರಾಸಿಗೋ, ಕಲ್ಕತ್ತಾಕ್ಕೋ, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೋ, ಡೆಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಹಣ ಇದ್ದಂಥವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು, ಅದು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೂಡ

ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಂಥ ಎಷ್ಟೋ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ಮುಂದುವರಿದಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಈ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಏನು ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕಂಥ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ದೂರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಕೂಲಿ ನಿತಂಥ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ನಮಗೂ ಕನಿಕರ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬೇಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ ಕ್ಲಾಸಿನಿಂದ ೨-೩-೪-೫-೬ನೇ ಕ್ಲಾಸಿನ ಶಾಲೆಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಹೊರತಕ್ಕಂಥ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಚೀಲ ಸಾಧಾರಣ ೫ ಮಣ, ೪ ಮಣ, ೩ ಮಣ ಆಗ ಬಹುದು. ಅದು ಹೊತ್ತೂ ಹೊತ್ತೂ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ ಬಗ್ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಅವನು ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಏಕೆಪ್ಪೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ, ಅವನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಚೀಲವನ್ನು ಹೊತ್ತು, ಹೊತ್ತು ಹೀಗೆ ಬಗ್ಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಮಹಾ ತಂತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಆ ಶಕ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಉಂಟು ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ೧-೨-೩ನೇ ಕ್ಲಾಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲ ಕೊಡುವುದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳು ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮೂರನೇ ಕ್ಲಾಸಿನ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಎರಡು, ಮೂರನೇ ಕ್ಲಾಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನೆಲ್ಲ ಚುಚಲಿತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾನಸಿಕವಾದಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು ಏನೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು. ಯಾವ ಶಾಲೆಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಶಾಲೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಶಾಲೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು ಅಂದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಅಗದಂಥ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸ ಆಗುತ್ತದೆ, ಯಾರೂ ಇದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವೊಂದು ಕೋಮಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಕೆಲವೊಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಶಾಲೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಡೊನೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆ, ಶಾಲೆ, ಡೊನೇಷನ್, ಡೊನೇಷನ್ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಕಿವಿ ಕಿವಿಡಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಒಂದು ರೂಪದಿಂದ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥ ಶಕ್ತಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇವತ್ತು ನೋಡಿದ್ದು. ಓದೆ ತಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗಿನಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಂಟು. ತಾವು ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಅವಸರ ಮಾಡದೇ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಆ ಕ್ರಮವನ್ನು ಯಾರೂ ತಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಡೆತ ಹೊಡೆದರೆ ಅಂತಹ ಹೊಡೆತ ಹೊಡೆಯುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ, ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲ, ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಏನು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ದ್ವಂದ್ವದ ನಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನವರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಬರುವ ಮುನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಶಾಸಕರುಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಮಿನಿ ಶಾಸಕರುಗಳೇ, ಎಲ್ಲರೂ ಮಿನಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಅವರು ಮುಂದೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಆಗಬೇಕು. ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊಠಡಿ ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಇದೆ. ನೂರೈವತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಜನ ಮಾಸ್ತರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಸರ್ಕಾರ ಏನನ್ನಾದರೂ ತೆತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ

ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಬಡಬೇಡಿ, ಸರ್ಕಾರವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಶ್ರೀಯುತ ಮಹದೇವ್ ರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದೊಂದು ಗೊಡ್ಡ ಕಥೆ. ಅದು ಈಗ ಬೇಡ. ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಪಠ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶ ಉಳಿಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮದ ಯಾವ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ವಿಚಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಗುರು ಹಿರಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಭಯ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಡಬ್ಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಗಲಿ ಕೋಮು ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಗಲಿ ಯಾವ ವಿಚಾರಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಐಕ್ಯಮತವನ್ನು, ಕೋಮು ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಒಗಟನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ತುಂಬಿಸತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಬರತಕ್ಕಂತಹ ಪಠ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡವರಾಗುವರೆಗೆ ಅವರು ಸತ್ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ.

"ಗಿಡವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿದ್ದು ಮರವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿತೆ" ಎನ್ನುವ ಗಾದೆಯಂತೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಏನು ಭೋದನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅದು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ೧೦೧ ವರ್ಷ ಬಾಳಿದಂತಹ ಮಹಾ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸಾನದಲ್ಲಿ ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತರಾಗಿ ಕಂದೂರ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವಾಗ, ಹಳ್ಳಿ ಕಾಲದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಕೋಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜೋಪಿ ಧರಿಸಿ ಕೊಡೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ದಾರಿಯಲ್ಲೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಜೊತೆಗಿದ್ದ ಪರಿವಾರದವರು ನೀವು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಹೋಗಿ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕಾಲಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಿರಿ ಏತಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಅವರು ನನ್ನ ಗುರುಗಳು, ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಆರನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದವರು. ನಾನು ದಿವಾನನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹಾಕಿದಂತಹ ಗುರುಗಳು ಅವರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಇವತ್ತಿನ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಬಂಧ ಹೇಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತುಂಟು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಕ್ತಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಭಕ್ತಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಇವತ್ತು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಒಂದನೇ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವಂತಹದ್ದು ; ಎರಡನೇ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬರುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅವರೆದುರಿಗೆ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಿ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಅಪರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದು. ಮೂರನೇ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು, ಆಗ ಅಧ್ಯಾಪಕರೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು. ಇದು ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರವಾದರೂ ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಬೋಧನೆ ಉಂಟು ಎಂದು ನನ್ನ ಶಿಕ್ಷಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರು ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಭಯ ಭಕ್ತಿ ಬರತಕ್ಕ ಪಠ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬರಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಒತ್ತಾಸೆ. ಇವತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕೋಮು ಸಾಮರಸ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೋಮು ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಐಕ್ಯಮತವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಂದರೆ ಅವರು ಕಡೆಯವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಐಕ್ಯದಮೃತದ ರಸಕೆ ಜೀವ ಜೀವದ ಬೆಸುಗೆ
ಕೂಡಿಬರೆ ಭೀಮಬಲ ನಮ್ಮೊಳುಂಟು.
ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವನು ಸಪ್ತ ಸಾಗರವನ್ನು
ಗದ್ದು ದಾಟುವ ಶಕ್ತಿ ವೇಗ ಉಂಟು

ಎಂದು ಕವಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಐಕ್ಯದಮೃತದ ರಸಕೆ, ಜೀವ ಜೀವದ ಬೆಸುಗೆ, ಹಿಂದೂಗಳು, ಮುಸ್ಲಿಮರು, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಿಖ್ಖರು, ಪಾರ್ಸಿಗಳು, ಈ ಬೆಸುಗೆ, ಐಕ್ಯದಮೃತದ ರಸಕೆ ಜೀವ ಜೀವದ ಬೆಸುಗೆ ಕೂಡಿದರೆ ಭೀಮಬಲ ನಮ್ಮೊಳುಂಟು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವನು, ಸಪ್ತ ಸಾಗರವನ್ನು ಗದ್ದು ದಾಟುವ ಶಕ್ತಿ, ವೇಗ ಉಂಟು ಎಂದು ಕವಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯ. ಐಕ್ಯಮತ ಗಟ್ಟಿ ಇದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಐಕ್ಯದಮೃತದ ರಸಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾದರೆ ಆ ಬೆಸುಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದರೆ, ಯಾವ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೂ, ಯಾವ ನೇಪಾಳಕ್ಕೂ ಯಾವ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದವರಿಗೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲಗಾಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಆಸೆ. ಇನ್ನು ಪಾಕ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಪಠ ಪುಸ್ತಕ ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಇರಬೇಕು. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ, ಅನೇಕ ಪಾಠ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮಾತನ್ನು ದೂರಿ

ಒಂದೊಂದು ಕೋವನ್ನು ದೂರಿ, ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಮಂತ್ರಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬೇಡವಾದಂಥ ಒಂದು ಲೇಖನ ಬಂದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ೨೫ ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೂ ಕೂಡ ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ, ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ನಾವು ಎದೆಗೂಡಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಎದೆಗೂಡದ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯ ವಿಧ್ಯಾಸರೂ ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರೂ ಇರಬೇಕು. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟೋ ಲೇಖನಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇದು ಬರಬಾರದು. ಇದು ಒಂದರೆ ಸಮ್ಯಕ್ ಮಂಡಿನ ಪೀಠಕ್ಕೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ಏನು ಹೇಳುವಂಥಾದ್ದು ನಿಜ. ಇನ್ನು ಉರ್ದು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯುವಂಥಾದ್ದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಉರ್ದು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವಂತಾದ್ದು, ಕನ್ನಡ ಮಾಸ್ತರುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಾಸ್ತರುಗಳು ಇಲ್ಲದ ರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಕೋಮಿಗೂ ನೋವಾಗದ ರೂಪದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಬರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಎಲ್ಲಿಉಂಟು ಬಡವರಲ್ಲಿ, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ಹಣ ಎಲ್ಲಿಉಂಟು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಾಟ ಇಲಿಗೆ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬರಲಿಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕಲ್ಪಪ್ಪ ಗುಂಡಪ್ಪನಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಣಸಪ್ಪ ಚಟ್ಟು ಅಂತ ಹೇಳಿ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಬಾರದು. ಹೋಗದೆ ಇರಲು ಬಾರದು ಈ ತರಹ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಣವೂ ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗದೆ ಇರಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನರ ಹೆತ್ತವರ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಗಡಿನಾಡು ಪ್ರದೇಶ ಕಾಸರಗೋಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ತಾವು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ ಇನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆಡೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಗತಿ ಏನಾಗಿದೆ ? ಕನ್ನಡದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಅಂದರೆ ಭಾಷಾವಾರು ರಾಜ್ಯವಾದದ್ದು ಏತಕ್ಕೆ ? ಅವರವರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮೇಲೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು. ಇವೊತ್ತು ನಾನು ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿದ್ದೇನೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿದ್ದೇನೆ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಬಿ.ಎ., ಎಂ.ಎ. ಅದರ ಜನರು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಲೆಯಾಳ ಪತ್ರಿಕೆ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಒಬ್ಬನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ೧೪೪ ಜನ ಇರತಕ್ಕ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ೧೪೪ ಜನ ಕೂಡ ಮಲೆಯಾಳದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಭಾಷಾ ರಾಜ್ಯವಾದವೇ, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಮಲೆಯಾಳ, ಅಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಮಿಳು, ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇವೊತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದೊಂದು ಸರ್ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಜನ, ತೆಲುಗು. ತಮಿಳು ಮಾತನಾಡುವುದು ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವವರು ಎರಡು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಉಂಟೋ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ವಿವರಣೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಗಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು ? ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಂದೊಂದು ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ಮಲೆಯಾಳ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನ ಅಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ. ತುಳು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾಳೆ ಮಂಗಳೂರಿನ ಗತಿ ಏನು ? ಕೇರಳದ ಕೇಳಪ್ಪನ್, ಗೋಕರ್ಣದವರೆಗೆ ಇರುವ ಜಾಗ ಮಲೆಯಾಳಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದೇ ಉದ್ದೇಶ ಇವೊತ್ತು ಉಂಟು. ಇವೊತ್ತು ಅಲ್ಲ. ನಾಳೆ, ನಾಳೆ ಅಲ್ಲಿ ನಾಡಿದ್ದು ಇದೇ ರೀತಿ ಅದರ ೧೫ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ಮಲೆಯಾಳ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಬಹುಶಃ ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಏನಲ್ಲಾದಾರಿಉಂಟು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಮಗೆ ಭಾಷಾ ರಾಜ್ಯ ಏತಕ್ಕೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂದು ಏತಕ್ಕೆ ಬೇಕು ? ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಆಗು ಮಾಸ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅನ್ನ, ಸಾರು, ಪಲ್ಯ ತುಪ್ಪ, ಹಪ್ಪಳ ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಇರಲಿ. ಬೇಕಾದರೆ ೨೦ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯೋಣ, ಯಾರೂ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾರಂಕರರಾಗೋಣ.

ಅದರೆ ನಮ್ಮ ಅನ್ನ, ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು. ಅಗ್ರಮಾನ್ಯತೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕವಿ ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ,

ಮೊಲೆವಾಲಿನೊಡಗೂಡಿ,
ಬಂದ ನುಡಿ ತಾಯಿನುಡಿ,
ಕೊಲೆಗೈದರವಮ್ಮನನೆ ಕುಲಿಸಿದಂತೆ,
ತಾಯಿಮುತ್ತ ಕೊಡುವಂತಂ,
ನಿಮ್ಮ ಕನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ,
ಅದು ಪೋಸಿದ ಮುತ್ತಿನಂತೆ

ರಾಜನುಡಿಯೆಂದೆಂದು,
ರಾಷ್ಟ್ರನುಡಿಯೆಂದೆಂದು,
ದೇವನುಡಿಯೆಂದೆಂದು,

ಅಪ್ಪಿ ಜಗ್ಗಿ ನಿರಿನಿಟಲಾ,
ನಿಟಲೆಂದೆ ಮುದಿ ಮೂಳೆ ಮುರಿಯುತ್ತಿದೆ,
ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಬೆನ್ನು ಬಳುಕಿ ಬಗ್ಗಿ

ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಲಂ ಕೂಡ ಬಲವಿಲ್ಲ,
ಮಕ್ಕಳೇ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿ,
ಹಿಡಿದಿಹರು ಕೆಲರು ನುಗ್ಗಿ.

ಸಂವಾರು ೫೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬರೆದಂಥ ಕುವೆಂಪು ಪದ್ಯ ಇವೊತ್ತು ನೂರು ಪಾಲೂ ಹೌದು ಎಂದು ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರೇಮ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅದನ್ನು ಅನ್ನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ನಂತರ ಬಾಕಿ ೬೦ ಭಾಷೆ ಬೇಕಾದರೂ ಕಲಿಯಿರಿ. “ಉತ್ತರದ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತೆ ವಿಂದೆ, ತರಲು ದಕ್ಷಿಣದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕುಂದುರೆಯುದೇ, ತಾಯಿತ್ವ ಮೊಲೆ ಹಾಲು ನಿಮ್ಮ ಮೈಗಾಗಿದರೆ ಹೊತ್ತು ಹೊರೆ ಫಲಕಾರಿ ನತ್ತರಹುದೇ” ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕವಿಯು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕವಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆಂದು ೬ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಏನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಸಾಲದು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಇದನ್ನು ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತವನ್ನು ೨ ರೂಪಾಯಿಯ ಅಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾರಿದರು. ಆಗ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಯಿತು ಗೊತ್ತುಂಟೋ? ಅದೇ ರೀತಿ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ, ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ, ವಿ.ಸಿ, ಮಾಸ್ತಿ, ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ ಇಂತಹವರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ ಅದಷ್ಟು ಕಮ್ಮಿ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕು. ಕಲೆಗಾಗಿ ಜನತೆ ಅಲ್ಲ, ಜನತೆಗಾಗಿ ಕಲೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡತನ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ೬ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಅನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಅದರೆ ಅದು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಶಾಖೆ ಉಂಟು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಶಾಖೆಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆಂಬುದೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಡುವಾಗ ಅದರ ಕಡೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯವೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ.—ಈಗ ರಾಜಕೀಯದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಉಂಟು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ, ಲೇಖಕರಿಗೆ ಅವರು ಬರೆದಂತಹ ೩೦೦ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಇದಕ್ಕಿಂದು ಸಗಟು ಸಮಿತಿ ಎಂದು ಕಳೆದ ಸಾರಿ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಾರಿ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಲೇಖಕರಿಗೆ, ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ೩೦೦ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಾಚನಾಲಯಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವಾಗಬಹುದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಇಷ್ಟೇ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ರಾಜ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಾರದು. “ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನ ಬಹಳ ಸೌಜನ್ಯಶೀಲರು, ಬಹಳ ಕೋಮಲ ಹೃದಯದವರು, ಒಳ್ಳೆಯ ಘನವಂತಿಕೆ ಇರತಕ್ಕಂತಹವರು, ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಪ್ರೀತಿ ಇರತಕ್ಕಂತಹವರು ಯಾರನ್ನೂ ಬೇಕಾದರೂ ಹತ್ತಿರ ಕರೆಯತಕ್ಕಂತಹವರು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಕಡೆಗೆ “ಪರಕೀಯರೊಲ್ಲರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕರವತ್ತಿ ಬರುವರು ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಕಡೆಗೆ ಅದುವೆ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕರವಾಳವಾಗುವುದು” ಎಂದು ಕವಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮೊದ ಮೊದಲು ವಿಶ್ವ ಸದಿಂದಿರುವರು ನಂತರ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕಡಿಯ ತಕ್ಕಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಮಾನ್ಯ ರಂಗನಾಥರವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಉಂಟು, ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಮೇಧಾವಿಗಳು, ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿತಂತಹವರು, ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಅವರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹವರು. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕೆನಡವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರುವಂತಹ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಬರುವಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನರು ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದಂತಹವರು ಜ್ಞಾನ ಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರಿಗೆ ಬಂತು ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಂತು, ಕುಮಾರಪ್ಪ ಅವರಿಗೆ ಬಂತು, ಇಂತಹ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನೋಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಕೀರಳ, ಅಂದ್ರೆ, ತಮಿಳುನಾಡು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಇದೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಸುತ್ತಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೀರಳದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೀರಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮೆಟ್ಟು ಹೊಲಿಯುವವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆತ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಡೆ ಮೆಟ್ಟು ಸಹ ಹೊಲಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಒಂದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಒಬ್ಬ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರ ಹಿಂದೆ ೪ ಜನ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ನನಗೆ ಒಂದು ವೇಪರ್ ಕೊಡಪ್ಪ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಇನ್ನೊಂದು ಹಾಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಒಂದು ಉದಯವಾಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ೪-೬ ಜನ ಓದುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ೧-೪೦ ಪೈಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪತ್ರಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓದುವ ಮೂಲಕ ಇದು ನಾನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಸೇವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವುದು ಎಂದರೆ ಜನರು ನಾಟಕ, ಸರ್ಕಸ್ ಎಂದು ಹಣವನ್ನು ಪೋಲಿಸಿ ವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ೧-೪೦ ಪೈಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಓದುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಓದಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಸಕ್ತಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಒಂದು ವಾಚನಾಲಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಸೊಸೆ, ಮಗ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಓದಬಹುದು. ಆಗ ಓದುವ ಹುಚ್ಚು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರಬಹುದು. ಮನೆ ವಾಚನಾಲಯವಾದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಮನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಹೃದಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ ಎಸ್. ರಾಣಿ (ಕಾರವಾರ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಸದನದ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಯಂಜನ ಸೇವೆ, ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ.....

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಾವು ಇನ್ನೂ ಏನು ಹೊತ್ತು ಕೂತು ಕೊಳ್ಳೋಣ...

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇನ್ನೂ ಕೂಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಆರ್. ಶಿವರಾಮೇಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ ನಾವು ಸ್ಕೂಲ್ ಹುಡುಗರಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ ದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೧೦ ಗಂಟೆಗೆ ನಾವು ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದೆಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೯ ಗಂಟೆಯಿಂದ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದೇವೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ಪಿ.ಜಿ.ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯಾ.—೧ ಗಂಟೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ, ಅನಂತರ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಿ...

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ತಮಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಮತ್ತು ಸದನಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು,
ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ.—ಸದನ ಏನೂ ಹೇಳುತ್ತದೆ ?

(ನಾಳೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದರು.)

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಾಗಾದರೆ ಸಭೆ ಈಗ ಮುಂದುವರಿದು ಪುನಃ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೯ ಗಂಟೆಗೆ
ಸಮಾವೇಶಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

(ಸದನವು ಸಂಜೆ 6-12 ಗಂಟೆಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿ ಪುನಃ ದಿನಾಂಕ 20ನೇ ಜೂನ್
ಮಾಹಿ 1990ರ ಬುಧವಾರದಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9.00 ಗಂಟೆಗೆ ಸೇರಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಯಿತು.)

† ಈ ಚಿಹ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಭಾಷಣ ಅಥವಾ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು
ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.